

DRUGA KNJIGA O CAREVIMA

KOJA SE ZOVE I ^ETVRTA KNJIGA O CAREVIMA

GLAVA 1

A po smrti Ahavovoj odmetnu{e se Moavci od Izrailja.

1:2 A Ohozija pade kroz re{etku iz gornje sobe svoje u Samariji, i razbolje se; pa posla poslanike i re~e im: idite, pitajte Velzevula boga Akaronskoga ho}u li ozdraviti od ove bolesti.

1:3 Ali an|eo Gospodnji re~e Iliji Tesvi}aninu: ustani, izidi na susret poslanicima cara Samarijskoga i reci im: eda li nema Boga u Izrailju, te idete da pitate Velzevula boga u Akaronu?

1:4 A zato ovako veli Gospod: ne}e{ se dignuti sa postelje na koju si legao, nego }e{ umrijeti. Potom otide Ilija.

1:5 A sluge se vrati{e k Ohoziji, i on im re~e: {to ste se vratili?

1:6 A oni mu reko{e: srete nas jedan ~ovjek, i re~e nam: idite, vratite se k caru koji vas je poslao, i recite mu: ovako veli Gospod: eda li nema Boga u Izrailju, te {alje{ da pita{ Velzevula boga u Akaronu? Zato ne}e{ se dignuti s postelje na koju si legao, nego }e{ umrijeti.

1:7 A on im re~e: kakav bje{e na o~i taj ~ovjek koji vas srete i to vam re~e?

1:8 A oni mu odgovori{e: bje{e sav kosmat i opasan ko`nijem pojasom. A on re~e: to je Ilija Tesvi}anin.

1:9 Tada posla k njemu pedesetnika s njegovom pedesetoricom; i on otide k njemu; i gle, on sje|a{e navrh gore; i pedesetnik mu re~e: ~ovje~e Bo`ji, car je zapovjedio, si|i.

1:10 A Ilija odgovaraju}i re~e pedesetniku: ako sam ~ovjek Bo`ji, neka si|e oganj s neba i pro`dre tebe i tvoju pedesetoricu. I si|e oganj s neba i pro`drije njega i njegovu pedesetoricu.

1:11 Opet posla k njemu drugog pedesetnika s njegovom pedesetoricom, koji progovori i re~e mu: ~ovje~e Bo`ji, car je tako zapovjedio, si|i br`e.

1:12 A Ilija odgovori i re~e im: ako sam ~ovjek Bo`ji, neka si|e oganj s neba i pro`dre tebe i tvoju pedesetoricu. I si|e oganj Bo`ji s neba i pro`drije njega i njegovu pedesetoricu.

1:13 Tada opet posla tre}ega pedesetnika s njegovom pedesetoricom. A ovaj tre}i pedesetnik kad do|e, kle~e na koljena svoja pred Ilijom, i mole}i ga re~e mu: ~ovje~e Bo`ji, da ti je draga du{a moja i du{a ove pedesetorice, sluga tvojih.

1:14 Eto, si{ao je oganj s neba i pro`dro prva dva pedesetnika s njihovom pedesetoricom; ali sada da ti je draga du{a moja.

1:15 A an|eo Gospodnji re~e Iliji: idi s njim, i ne boj ga se. I usta Ilija i otide s njim k caru.

1:16 I re~e mu: ovako veli Gospod: zato {to si slao poslanike da pitaju Velzevula boga u Akaronu kao da nema Boga u Izrailju da bi ga pitao, ne}e{ se dignuti s postelje na koju si legao, nego }e{ umrijeti.

1:17 I umrije po rije~i Gospodnjoj, koju re~e Ilija, a na njegovo se mjesto zacari Joram druge godine carovanja Jorama sina Josafatova nad Judom, jer on nema sina.

1:18 A ostala djela Ohozijina {to je ~inio, nijesu li zapisana u dnevniku careva Izrailjevih?

GLAVA 2

A kad Gospod {a}e uzeti Iliju u vihoru na nebo, po|o{e Ilija i Jelisije iz Galgala.

2:2 I re~e Ilija Jelisiju: ostani ti ovdje, jer mene Gospod {alje do Vetilja. Ali Jelisije re~e: tako `iv bio Gospod i tako `iva bila du{a tvoja, ne}u te ostaviti. I do|o{e u Vetilj.

2:3 Tada do|o{e k Jelisiju sinovi proro~ki koji bijahu u Vetilju, i reko{e mu: zna{ li da }e danas Gospod uzeti gospodara tvojega od tebe? A on re~e: znam, mu~ite.

2:4 Opet mu re~e Ilija: Jelisije, ostani ti tu, jer me Gospod {alje u Jerihon. A on re~e: tako `iv bio Gospod i tako `iva bila du{a tvoja, ne}u te ostaviti. Tako do|o{e u Jerihon.

2:5 A sinovi proro~ki koji bijahu u Jerihonu pristupi{e k Jelisiju, i reko{e mu: zna{ li da }e danas uzeti Gospod od tebe gospodara tvojega? A on re~e: znam, mu~ite.

2:6 Opet mu re~e Ilija: ostani ti tu, jer me Gospod {alje na Jordan. A on re~e: tako `iv bio Gospod i tako bila `iva tvoja du{a, ne}u te ostaviti. Tako otido{e obojica.

2:7 I pedeset ljudi izme|u sinova proro~kih otido{e i stado{e prema njima izdaleka, a oni obojica ustavi{e se kod Jordana.

2:8 I uze Ilija pla{t svoj, i saviv ga udari njim po vodi, a ona se rastupi tamo i amo, te prije|o{e obojica suhim.

2:9 A kad prije|o{e, re~e Ilija Jelisiju: i{ti {ta ho}e{ da ti u~inim, dokle se nijesam uzeo od tebe. A Jelisije re~e: da budu dva dijela duha tvojega u mene.

2:10 A on mu re~e: zaiskao si te{ku stvar; ali ako me vidi{ kad se uzmem od tebe, bi}e ti tako; ako li ne vidi{, ne}e biti.

2:11 I kad i|ahu dalje razgovaraju}i se, gle, ognjena kola i ognjeni konji rastavi{e ih, i Ilija otide u vihoru na nebo.

2:12 A Jelisije vide}i to vika{e: o~e moj, o~e moj! kola Izrailjeva i konjici njegovi! I ne vidje ga

vi{e; potom uze haljine svoje i razdrije ih na dva komada.

2:13 I podi`e pla{t Ilijin, koji bje{e spao s njega, i vrativ se stade na brijegu Jordanskom.

2:14 I uzev pla{t Ilijin, koji bje{e spao s njega, udari po vodi i re~e: gdje je Gospod Bog Ilijin? A kad i on udari po vodi, rastupi se voda tamo i amo, i prije|e Jelisije.

2:15 A kad s druge strane vidje{e sinovi proro~ki, koji bijahu u Jerihonu, reko{e: po~inu duh Ilijin na Jelisiju. I sreto{e ga i pokloni{e mu se do zemlje.

2:16 I reko{e mu: evo ima u sluga tvojih pedeset junaka, neka idu i tra`e tvojega gospodara, da ga ne bude uzeo duh Gospodnji i bacio ga na kakvo brdo ili u kakav do. A on re~e: ne {aljite.

2:17 Ali oni navaljivahu na nj dokle mu se ne dosadi, te re~e: po{ljite. I posla{e pedeset ljudi koji ga tra`i{e tri dana, ali ne na|o{e.

2:18 I vrati{e se k njemu, a on bija{e u Jerihonu, pa im re~e: nijesam li vam govorio da ne idete?

2:19 Tada gra|ani reko{e Jelisiju: gle, dobro je `ivjeti u ovom gradu, kao {to gospodar na{ vidi; ali je voda zla i zemlja nerodna.

2:20 A on im re~e: donesite mi nov kotao, i metnite u nj soli. I doneso{e mu.

2:21 A on izide na izvor i baci u nj so, govore}i: ovako veli Gospod: iscijelih ovu vodu, da ne bude vi{e od nje smrti ni nerodnosti.

2:22 I voda posta zdrava do dana{njega dana po rije~i Jelisijevoj, koju izre~e.

2:23 Potom otide odande u Vetilj; i kad i|a{e putem, izido{e mala djeca iz grada i rugahu mu se govore}i mu: hodi, }elo! hodi, }elo!

2:24 A Jelisije obazre se i vide}i ih prokle ih imenom Gospodnjim. Tada izido{e dvije medvjedice iz {ume, i rastrgo{e ~etrdeset i dvoje djece.

2:25 Odande otide na goru Karmilsku, a odande se vrati u Samariju.

GLAVA 3

A Joram sin Ahavov zacari se nad Izrailjem u Samariji osamnaeste godine carovanja Josafatova nad Judom, i carova dvanaest godina.

3:2 I ~inja{e {to je zlo pred Gospodom, ali ne kao otac njegov i kao mati njegova, jer obori lik Valov koji bje{e na~inio otac njegov.

3:3 Ali osta u grijesima Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja, i ne otstupi od njih.

3:4 A Misa car Moavski ima{e mnogo stoke, i dava{e caru Izrailjevu sto tisu}a jaganjaca i sto tisu}a ovnova pod runom.

3:5 Ali kad umrije Ahav, odmetnu se car Moavski od cara Izrailjeva.

3:6 A car Joram izide u to vrijeme iz Samarije i prebroji svega Izrailja.

3:7 I otide, te posla k Josafatu caru Judinu i poru~i mu: car Moavski odmetnu se od mene; ho}e{ li i}i sa mnom na vojsku na Moavce? A on re~e: ho}u, ja kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji kao tvoji konji.

3:8 Iza toga re~e: a kojim }emo putem i}i? A on re~e: preko pustinje Edomske.

3:9 I tako izide car Izrailjev i car Judin i car Edomski, i ido{e putem sedam dana, i ne bija{e vode vojsci ni stoci, koja i|a{e za njima.

3:10 I re~e car Izrailjev: jaoh! dozva Gospod ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima.

3:11 A Josafat re~e: ima li tu koji prorok Gospodnji da upitamo Gospoda preko njega? A jedan izme|u sluga cara Izrailjeva odgovori i re~e: ovdje je Jelisije sin Safatov, koji je Iliji poljevaov vodom ruke.

3:12 Tada re~e Josafatu: u njega je rije~ Gospodnja: I otido{e k njemu car Izrailjev i Josafat i car Edomski.

3:13 A Jelisije re~e caru Izrailjevu: {ta je meni do tebe? idi ka prorocima oca svojega i ka prorocima matere svoje. A car Izrailjev re~e mu: ne, jer Gospod dozva ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima.

3:14 A Jelisije re~e: tako da je `iv Gospod nad vojskama, pred kojim stojim, da ne gledam na Josafata cara Judina, ne bih mario za te niti bih te pogledao.

3:15 Nego sada dovedite mi guda~a. I kad guda~gu|a{e, do|e ruka Gospodnja nada nj;

3:16 I re~e: ovako veli Gospod: na~inite po ovoj dolini mnogo jama.

3:17 Jer ovako veli Gospod: ne}ete osjetiti vjetra niti }ete vidjeti da`da, ali }e se dolina ova napuniti vode, te }ete piti i vi i ljudi va{i i stoka va{a.

3:18 Pa i to je malo Gospodu, nego i Moavce }e vam predati u ruke.

3:19 I raskopa}ete sve tvrde gradove, i sve izabrane gradove, i posje}i }ete sva dobra drveta i zaroniti sve izvore vodene, i svaku njivu dobru potr}ete kamenjem.

3:20 A ujutru kad se prinosi dar, gle, do|e voda od Edomske, i napuni se zemlja vode.

3:21 A svi Moavci ~uv{i da su izi{li carevi da udare na njih, sazva{e sve koji se po~injahu pasati i starije i stado{e na me|i.

3:22 A ujutru kad usta{e i sunce ogranu nad onom vodom, ugleda{e Moavci prema sebi vodu gdje se crveni kao krv.

3:23 I reko{e: krv je; pobili su se carevi, i jedan drugoga pogubili; sada dakle na plijen, Moavci!

3:24 A kad do|o{e do okola Izrailjeva, podigo{e se Izrailjci i razbi{e Moavce, te pobjego{e ispred njih, a oni u|o{e u zemlju Moavsku biju}i ih.

3:25 I gradove njihove raskopa{e, i na svaku dobru njivu bacaju}i svaki po kamen zasu{e je, i sve izvore vodene zaroni{e, i sva dobra drveta posjeko{e tako da samo ostavi{e kamenje u Kirarasetu. I opkoliv{i ga pra}ari stado{e ga biti.

3:26 A car Moavski kad vidje da }e ga nadvladati vojska, uze sa sobom sedam stotina ljudi, koji mahahu ma~em, da prodru kroz vojsku cara Edomskoga, ali ne mogo{e.

3:27 Tada uze sina svojega prvenca koji }a{e biti car na njegovo mjesto, i prinese ga na `rtvu paljenicu na zidu. Tada se podi`e veliki gnjev na

Izrailja, te otido{e odande i vrati{e se u svoju zemlju.

GLAVA 4

A jedna izme|u `ena sinova proro~kih povika k Jelisiju govore}i: sluga tvoj, mu` moj, umrije, i ti zna{ da se sluga tvoj bojao Gospoda; pa sada do|e rukodavalac da mi uzme dva sina u roblje.

4:2 A Jelisije joj re~e: {to }u ti? ka`i mi {ta ima{ u ku}i? A ona re~e: slu{kinja tvoja nema u ku}i ni {ta do sudi} ulja.

4:3 A on joj re~e: idi, i{ti u naru~ praznijeh sudova u svijeh susjeda svojih, nemoj malo da i{te{.

4:4 Pa otidi, i zatvori se u ku}u sa sinovima svojim, pa onda naljevaj u sve sudove, i kad se koji napuni, ka`i neka uklone.

4:5 I ona otide od njega, i zatvori se u ku}u sa sinovima svojim; oni joj dodavahu a ona naljeva{e.

4:6 A kad se sudovi napuni{e, ona re~e sinu svojemu: daj jo{ jedan sud. A on joj re~e: nema vi{e. Tada stade ulje.

4:7 Potom ona otide i kaza ~ovjeku Bo`ijemu; a on joj re~e: idi, prodaj ulje, i odu`i se; a {to prete~e, onijem se hrani sa svojim sinovima.

4:8 Poslije toga jednom i|a{e Jelisije kroz Sunam, a ondje bija{e bogata `ena, koja ga ustavi da jede hljeba; i otada kad god prola`a{e, uvra}a{e se k njoj da jede hljeba.

4:9 I ona re~e mu`u svojemu: gle, vidim da je svet ~ovjek Bo`ji ovaj {to sve prolazi ovuda.

4:10 Da na~inimo malu klijet, i da mu namjestimo postelju i sto i stolicu i svijetnjak, pa kad do|e k nama, neka se tu skloni.

4:11 Potom on do|e jednom onamo, i u{av u klijet po~inu ondje.

4:12 I re~e momku svojemu Gijeziju: zovi Sunamku. I on je dozva; i ona stade pred njim.

4:13 I on re~e Gijeziju: ka`i joj: eto stara{ se za nas svakojako; {ta ho}e{ da ti u~inim? ima{ li {to da govorim caru ili vojvodi? A ona re~e: ja `ivim usred svojega naroda.

4:14 A on re~e: {ta bih joj dakle u~inio? A Gijezije re~e: eto nema sina, a mu` joj je star.

4:15 A on re~e: zovi je. I on je dozva, i ona stade na vratima.

4:16 A on re~e: do godine u ovo doba grli}e{ sina. A ona re~e: nemoj gospodaru moj, ~ove~e Bo`ji, nemoj varati slu{kinje svoje.

4:17 I zatrudnje `ena, i rodi sina druge godine u isto doba, kao {to joj re~e Jelisije.

4:18 I dijete odraste. I jednom izide k ocu svojemu k `eteocima;

4:19 I re~e ocu svojemu: jaoh glava, jaoh glava! A on re~e momku: nosi ga materi.

4:20 I on ga uze i odnese materi njegovoj, i le`a na krilu njezinu do podne, pa umrije.

4:21 Tada otide ona gore, i namjesti ga u postelju ~ovjeka Bo`jega, i zatvoriv{i ga izide.

4:22 Potom viknu mu`a svojega i re~e mu: po{ljmi mi jednoga momka i jednu magaricu da otr~im do ~ovjeka Bo`jega i da se vratim.

4:23 A on re~e: za{to danas ho}e{ da ide{ k njemu? niti je mladina ni subota. A ona re~e: ne brini se.

4:24 I ona osamariv{i magaricu re~e momku svojemu: vodi i idi i nemoj zastajati mene radi na putu dokle ti ne ka`em.

4:25 Tako po{av{i do|e ~ovjeku Bo`jemu na goru Karmilsku. A kad je ~ovjek Bo`ji ugleda gdje ide k njemu, re~e Gijeziju sluzi svojemu: evo Sunamke.

4:26 Tr~i sad pred nju i reci joj: jesi li zdravo? je li zdravo mu` tvoj? je li zdravo sin tvoj? A ona re~e: zdravo smo.

4:27 A kad do|e k ~ovjeku Bo`jemu na goru, zagrli mu noge, a Gijezije pristupi da je otjera; ali ~ovjek Bo`ji re~e: ostavi je, jer joj je du{a u jadu, a Gospod sakri od mene i ne javi mi.

4:28 A ona re~e: jesam li iskala sina od gospodara svojega? nijesam li kazala: nemoj me varati?

4:29 A on re~e Gijeziju: opa{i se i uzmi {tap moj u ruku, pa idi; ako sretne{ koga nemoj ga pozdravljati, i ako te ko pozdravi, nemoj mu odgovarati, i metni moj {tap na lice djetetu.

4:30 A mati djetinja re~e: tako da je `iv Gospod i tako da je `iva du{a tvoja, ne}u te se ostaviti. Tada on usta i po|e za njom.

4:31 A Gijeziye otide naprijed i metnu {tap na lice djetetu, ali ne bi glasa ni osje}anja. Tada se vrati preda nj, i javi mu govore}i: ne probudi se dijete.

4:32 I Jelisije u|e u ku}u, i gle, dijete mrtvo le`i na njegovoj postelji.

4:33 I u{av zatvori se s djetetom, i pomoli se Gospodu.

4:34 Potom stade na postelju i le`e na dijete me-tnuv usta svoja na usta djetetu, i o~i svoje na o~i njegove, i dlanove svoje na njegove dlanove, i pru`i se nad njim, te se zagrija tijelo djetetu.

4:35 Potom usta, i prije|e po ku}i jednom tamo i jednom amo, potom otide opet i pru`i se nad djetetom. I kihnu dijete sedam puta, i otvori dijete o~i svoje.

4:36 Tada dozva Gijeziya i re~e mu: zovi Sunamku. I on je dozva, te do|e k njemu. I on joj re~e: uzmi sina svojega.

4:37 I ona u{av{i pade k nogama njegovijem, i pokloni mu se do zemlje, i uzev{i sina svojega otide.

4:38 Potom vrati se Jelisije u Galgal. A bija{e glad u onoj zemlji, i sinovi proro~ki sje|ahu pred njim; a on re~e momku svojemu: pristavi veliki lonac i skuhaj zelja sinovima proro~kim.

4:39 A jedan otide u polje da nabere zelja, i na|e divlju lozu i nabra s nje divljih tikvica pun pla{t, i do{av{i sasije~e ih u lonac gdje bje{e zelje, jer ih ne poznavahu.

4:40 I usu{e ljudima da jedu; a kad stado{e jesti onoga zelja, povika{e govore}i: smrt je u loncu, ~ovje~e Bo`ji! I ne mogahu jesti.

4:41 A on re~e: donesite bra{na. I sasu bra{no u lonac, i re~e: uspi ljudima neka jedu. I ne bi vi{e nikakoga zla u loncu.

4:42 A do|e neko iz Val-Salise, i donese ~ovjeku Bo`ijemu hljeba od prvina, dvadeset hljebova je~menijeh, i novijeh zrna u klasu. A on re~e: postavi narodu, neka jedu.

4:43 A sluga mu re~e: kako }u to postaviti pred sto ljudi? Opet re~e: postavi narodu, neka jedu; jer je tako kazao Gospod: je{e, i prete}i je.

4:44 A on im postavi, te jedo{e; i prete~e po ri~e~i Gospodnjoj.

GLAVA 5

Ibje{e Neman vojvoda cara Sirskoga ~ovjek velik u gospodara svojega i u ~asti, jer preko njegova sa~uva Gospod Siriju; ali taj veliki junak bje{e gubav.

5:2 A iz Sirije izide ~eta i zarobi u zemlji Izrailjskoj malu djevojku, te ona slu`a`e `enu Nemanovu.

5:3 I ona re~e svojoj gospo|i: o da bi moj gospodar oti{ao k proroku u Samariji! on bi ga oprostio od gube.

5:4 Tada on otide k svome gospodaru i javi mu govore}i: tako i tako ka`e djevojka iz zemlje Izrailjske.

5:5 A car Sirski re~e mu: hajde idi, a ja }u poslati knjigu caru Izrailjevu. I on otide, i ponese deset talanata srebra i {est tisu}a sikala zlata i desetore staja}e haljine.

5:6 I odnese knjigu caru Izrailjevu koja ovako govora{e: eto, kad ti do|e ova knjiga, znaj da {aljem k tebi Nemana slugu svojega da ga oprosti{ gube.

5:7 A kad car Izrailjev pro~ita knjigu, razdrije haljine svoje i re~e: zar sam ja Bog da mogu ubiti i povratiti `ivot, te {alje k meni da oprostim ~ovjeka gube! Pazite i vidite kako tra`i zadjevice sa mnom.

5:8 A kad ~u Jelisije ~ovjek Bo`ji da je car Izrailjev razdro haljine svoje, posla k caru i poru~i: za{to si razdro haljine svoje? neka do|e k meni, da pozna da ima prorok u Izrailju.

5:9 I tako do|e Neman s konjma i kolima svojim, i stade na vratima doma Jelisijeva.

5:10 A Jelisije posla k njemu i poru~i: idi i okupaj se sedam puta u Jordanu, i ozdravi}e tijelo tvoje, i o~isti}e{ se.

5:11 Tada se rasrdi Neman i po | e govore }i: gle! ja mi {ljah, on }e iza }i k meni, i sta }e, i prizva }e ime Gospoda Boga svojega, i metnuti ruku svoju na mjesto, i o~istiti gubu.

5:12 Nijesu li Avana i Farfar vode u Damasku bolje od svijeh voda Izrailjskih? ne bih li se mogao u njima okupati i o~istiti? I okrenuv {i se otide gnjevan.

5:13 Ali sluge njegove pristupiv {i reko {e mu govore }i: o~e, da ti je kazao prorok {to veliko, ne bi li u~inio? a za {to ne bi kad ti re~e: okupaj se, pa }e { se o~istiti?

5:14 I tako si | e, i zaroni u Jordan sedam puta po rije~ima ~ovjeka Bo`ijega, i tijelo njegovo posta kao u maloga djeteta, i o~isti se.

5:15 Tada se vrati k ~ovjeku Bo`ijemu sa pratnjom svojom i do {av stade pred njim, i re~e: evo sad vidim da nema Boga nigdje na zemlji do u Izrailju. Nego uzmi dar od sluge svojega.

5:16 Ali on re~e: tako da je `iv Gospod, pred kojim stojim, ne }u uzeti. I on navaljiva {e na nj da uzme; ali on ne htje.

5:17 Tada re~e Neman: kad ne }e {, a ono neka se da služi tvojemu ove zemlje koliko mogu ponijeti dvije mazge. Jer sluga tvoj ne }e vi {e prinositi `rtava paljenica ni drugih `rtava drugim bogovima, nego Gospodu.

5:18 A Gospod neka oprosti ovo služi tvojemu: kad gospodar moj u | e u dom Rimonov da se pokloni ondje, pa se prihvati za moju ruku, da se i ja poklonim u domu Rimonovu, neka oprosti Gospod služi tvojemu kad se tako poklonim u domu Rimonovu.

5:19 A on mu re~e: idi s mirom. I on otide od njega, i prije | e jedno potrkali {te.

5:20 Tada re~e Gijezije sluga Jelisija ~ovjeka Bo`ijega: gle, gospodar moj ne htje primiti iz ruku toga Nemana Sirca {to bje {e doneo. Ali tako da je `iv Gospod potr~a }u za njim i uze }u {to od njega.

5:21 I Gijezije otr~a za Nemanom. A kad ga vidje Neman gdje tr~i za njim, sko~i s kola svojih i srete ga, pa mu re~e: je li dobro?

5:22 A on re~e: dobro je. Gospodar moj posla me da ti ka`em: evo, ba { sad do | o {e k meni dva mladi }a iz gore Jefremove, proro~ki sinovi, daj za njih talanat srebra i dvoje staja }e haljine.

5:23 A Neman re~e: uzmi i dva talanta. I natjera ga; i sveza dva talanta srebra u dva toboca, i dvoje staja }e haljine, i dade dvojici momaka svojih, da nose pred njim.

5:24 A on kad do | e na brdo, uze iz ruku njihovih i ostavi u jednoj ku }i, a ljude otpusti, te otido {e.

5:25 Potom do {av {i stade pred gospodarom svojim. A Jelisije mu re~e: otkle Gijezije? A on re~e: nije i {ao sluga tvoj nikuda.

5:26 Ali mu on re~e: zar srce moje nije i {lo onamo kad se ~ovjek vrati s kola svojih preda te? Zar je to bilo vrijeme uzimati srebro i uzimati haljine, maslinike, vinograde, ovce, goveda, sluge i slu {kinje?

5:27 Zato guba Nemanova neka prione za te i za sjeme tvoje dovijeka. I otide od njega gubav, bio kao snijeg.

GLAVA 6

A sinovi proro~ki reko {e Jelisiju: gle, mjesto gdje sedimo pred tobom tijesno nam je.

6:2 Nego hajde da otidemo na Jordan, pa da uzmemo ondje svaki po brvno i na~inimo ondje mjesto gdje }emo boraviti. A on re~e: idite.

6:3 A jedan re~e: budi voljan, po | i i ti sa slugama svojim. A on re~e: ho }u.

6:4 I tako po | e s njima. I do {av {i na Jordan sjeoko {e drva.

6:5 A kad jedan od njih sijecija {e drvo, pade mu sjekira u vodu; a on povika govore }i: avaj gospodaru, jo { je u naru~ uzeta.

6:6 A ~ovjek Bo`ji re~e mu: gdje je pala? A kad mu pokaza mjesto, on otsije~e drvo i baci ga onamo, i u~ini te sjekira ispliva.

6:7 A on re~e: uzmi je. I ~ovjek pru`i ruku, te je uze.

6:8 A kad car Sirski vojeva{e na Izrailja, vije}a-
{e sa slugama svojim, i re~e: tu i tu neka stane voj-
ska moja.

6:9 A ~ovjek Bo`ji posla k caru Izrailjevu i po-
ru~i: ~uvaj se da ne ide{ onuda, jer su ondje Sirci u
zasjedi.

6:10 I car Izrailjev posla na ono mjesto, za koje
re~e ~ovjek Bo`ji i opomenu ga, te se ~uva{e. I to
ne bi jedanput ni dvaputa.

6:11 I smuti se srce caru Sirskom zato, i sazav-
{i sluge svoje re~e im: ho}ete li mi kazati ko od na-
{ih dokazuje caru Izrailjevu?

6:12 A jedan od sluga njegovijeh re~e mu: niko,
care gospodaru moj; nego Jelisije prorok u Izrailju
dokazuje caru Izrailjevu rije~i koje govori{ u lo`ni-
ci svojoj.

6:13 Tada re~e: idite, vidite gdje je, da po{ljem
da ga uhvate. I javi{e mu govore}i: eno ga u Dota-
nu.

6:14 I posla onamo konje i kola s velikom voj-
skom; i oni do{av{i no}u opkoli{e grad.

6:15 A ujutru sluga ~ovjeka Bo`ijega ustav{i izi-
de, a to vojska oko grada i konji i kola. I re~e mu
sluga: jaoh gospodaru, {ta }emo sad?

6:16 A on mu re~e: ne boj se, jer je vi{e na{ih
nego njihovijeh.

6:17 I pomoli se Jelisije govore}i: Gospode,
otvori mu o~i da vidi. I Gospod otvori o~i momku,
te vidje, a to gora puna konja i kola ognjenijeh oko
Jelisija.

6:18 A kad po|o{e Sirci k njemu, pomoli se Je-
lisije Gospodu i re~e: oslijepi ovaj narod. I oslijepi
ih po rije~i Jelisijevoj.

6:19 Tada im re~e Jelisije: nije ovo put, nije ovo
grad; hodite za mnom i odve{}u vas ~ovjeku koje-
ga tra`ite. I odvede ih u Samariju.

6:20 A kad do|o{e u Samariju, re~e Jelisije: Go-
spode, otvori im o~i da vide. I Gospod im otvori
o~i, i vidje{e, a to bijahu usred Samarije.

6:21 A car Izrailjev re~e Jelisiju kad ih ugleda:
ho}u li biti, ho}u li biti, o~e moj?

6:22 A on re~e: nemoj biti; eda li }e{ one pobiti
koje zarobi{ ma~em svojim i lukom svojim? Iznesi

im hljeba i vode neka jedu i piju, pa onda neka idu
gospodaru svojemu.

6:23 I ugotovi im gozbu veliku; te jedo{e i pi{e;
pa ih otpusti, a oni otido{e gospodaru svojemu; i
otada ne dolazi{e ~ete Sirske u zemlju Izrailjevu.

6:24 A poslije toga Ven-Adad car Sirski skupi
svu vojsku svoju, i izide i opkoli Samariju.

6:25 I nastala velika glad u Samariji, jer gle, bje{e
opkoljena toliko da glava magare}a bija{e za osa-
mdeset sikala srebra, a ~etvrt kava golubinjega ka-
la za pet sikala srebra.

6:26 I kad car i|a{e po zidovima, jedna `ena po-
vika k njemu govore}i: pomagaj, care gospodaru!

6:27 A on re~e: Gospod ti ne poma`e, kako }u ti
ja pomo}i? s gumna li, ili iz kace?

6:28 Jo{ joj re~e car: {to ti je? A ona re~e: ova
`ena re~e mi: daj sina svoga da ga pojedemo da-
nas, a sutra }emo pojesti moga sina.

6:29 I skuhasmo sina mojega i pojedosmo ga, a
sjutradan rekoh joj: daj sina svojega da ga pojedemo.
Ali ona sakri svoga sina.

6:30 A kad car ~u rije~i `enine, razdrije haljine
svoje; i kad i|a{e po zidu, vidje narod gdje kostri-
jet bija{e ozdo na tijelu njegovu.

6:31 Tada re~e car: tako da mi u~ini Bog i tako
da doda, ako glava Jelisija sina Safatova ostane da-
nas na njemu.

6:32 A Jelisije sje|a{e u svojoj ku}i, i starje{ine
sje|ahu kod njega. I posla car jednoga od onijeh
{to stajahu pred njim; a dok jo{ ne do|e poslani k
njemu, on re~e starje{inama: vidite li gdje onaj kr-
vni~ki sin posla da mi otsije~e glavu? Gledajte kad
do|e poslani, zaklju~ajte vrata, i odbijte ga od vra-
ta; eto, i bahat nogu gospodara njegovoga za njim.

6:33 I dok jo{ govora{e s njima, gle, poslani do-
|e k njemu, i re~e: gle, ovo je zlo od Gospoda; ~e-
mu }u se jo{ nadati od Gospoda?

GLAVA 7

Tada re~e Jelisije: ~ujte rije~ Gospodnju: tako
veli Gospod: sutra }e u ovo doba biti mjera

bijeloga braćna za sikal a dvije mjere je~ma za sikal na vratima Samarijskim.

7:2 A vojvoda na kojega se ruku car naslanja{e, odgovori ~ovjeku Bo`ijemu i re~e: da Gospod na~ini okna na nebu, bi li moglo to biti? A Jelisije re~e: eto, ti }e{ vidjeti svojim o~ima, ali ga ne}e{ jesti.

7:3 A bijahu na vratima ~etiri ~ovjeka gubava, i reko{e jedan drugomu: {to sjedimo ovdje da umremo?

7:4 Da re~emo: da u|emo u grad, glad je u gradu, te }emo umrijeti ondje: a da ostanemo ovdje, opet }emo umrijeti; nego hajde da usko~imo u oko Sirski: ako nas ostave u `ivotu, osta}emo u `ivotu, ako li nas pogube, poginu}emo.

7:5 I tako ustav{i u sumrak po|o{e u oko Sirski, i do|o{e do kraja okola Sirskoga, i gle, ne bje{e nikoga.

7:6 Jer Gospod u~ini te se u okolu Sirskom ~u lupa kola i konja i velike vojske, te reko{e jedan drugomu: eto car je Izrailjev najmio na nas careve Hetejske i careve Misirske da udare na nas.

7:7 Te se podigo{e i pobjego{e po mraku ostavi{e i {atore svoje i konje svoje i magarce svoje i oko kao {to je bio, i pobjego{e radi du{a svojih.

7:8 Pa kad do|o{e gubavci na kraj okola, u|o{e u jedan {ator, i najedo{e se i napi{e se, i pokupi{e iz njega srebro i zlato i haljine, i otido{e te sakri{e. Pa se vrati{e i u|o{e u drugi {ator, pa pokupi{e i iz njega, i otido{e te sakri{e.

7:9 Tada reko{e me|u sobom: ne radimo dobro; ovaj je dan dan dobrih glasova; a mi {utimo. Ako u{~ekamo do zore, stignu}e nas bezakonje. Zato sada hajde da idemo i javimo domu carevu.

7:10 I tako do{av{i dozva{e vratara gradskoga i kaza{e mu govore}i: idosmo u oko Sirski, i gle, nema nikoga, ni glasa ~ovje~ijega; nego konji povezani i magarci povezani, i {atori kako su bili.

7:11 A on dozva ostale vratare, i javi{e u dom carev.

7:12 A car ustav{i po no}i re~e slugama svojim: kaza}u vam sada {ta su nam u~inili Sirci. Znadu da gladujemo, zato otido{e iz okola da se sakriju u po-

lju govore}i: kad izidu iz grada, pohvata}emo ih `ive i u}i }emo u grad.

7:13 A jedan od sluga njegovijeh odgovori i re~e: da uzmemo pet ostalih konja {to jo{ ima i u gradu; gle, to je sve {to je ostalo od mno{tva konja Izrailjskih; to je sve {to nije izginulo od mno{tva konja Izrailjskih; da po{l}jemo da vidimo.

7:14 I uze{e dva konja kolska, koje posla car za vojskom Sirskom, govore}i: idite i vidite.

7:15 I otido{e za njima do Jordana, i gle, po sve-mu putu bija{e puno haljina i sudova, koje pobaca{e Sirci u hitnji. Tada se vrati{e poslanici i javi{e caru.

7:16 Tada izide narod i razgrabi oko Sirski; i bje{e mjera bijeloga braćna za sikal, i dvije mjere je~ma za sikal, po rije~i Gospodnjoj.

7:17 I car postavi na vrata onoga vojvodu, na kojega se ruku naslanja{e, a narod ga izgazi na vratima, te umrije, po rije~i ~ovjeka Bo`ijega, koju re~e kad car k njemu do|e.

7:18 Jer kad ~ovjek Bo`ji re~e caru: dvije mjere je~ma za sikal i mjera bijeloga braćna za sikal bi}e sjutra u ovo doba na vratima Samarijskim,

7:19 A onaj vojvoda odgovori ~ovjeku Bo`ijemu govore}i: da Gospod na~ini okna na nebu, bi li moglo biti {to ka`e? A Jelisije re~e: ti }e{ vidjeti svojim o~ima, ali ga ne}e{ jesti.

7:20 I zbi mu se to, jer ga izgazi narod na vratima, te umrije.

GLAVA 8

I govori Jelisije `eni kojoj sina povrati u `ivot, i re~e: ustani i idi s domom svojim, i skloni se gdje mo`e; jer je Gospod dozvao glad koja }e do}i i biti na zemlji sedam godina.

8:2 A `ena usta, i u~ini kako re~e ~ovjek Bo`ji, jer otide s domom svojim i osta u zemlji Filistejskoj sedam godina.

8:3 A kad pro|e sedam godina, vrati se `ena iz zemlje Filistejske, i otide da moli cara za ku}u svoju i za njivu svoju.

8:4 A car govora{e s Gijezijem, momkom ~ovjeka Bo`ijega, i re~e: pripovjedi mi sva velika djela koja je u~inio Jelisije.

8:5 A kad on pripovjeda{e caru kako je mrtva o`ivio, gle, `ena, kojoj je sina o`ivio, stade moliti cara za ku}u svoju i za njivu svoju. A Gijezi je re~e: gospodaru moj, care, ovo je ona `ena i ovo je sin njezin, kojega je Jelisije o`ivio.

8:6 Tada car zapita `enu, i ona mu pripovjedi. I car joj dade jednoga dvoranina i re~e mu: povrati joj sve {to je njezino i sve prihode od njiva od dana kad je ostavila zemlju dori do sada.

8:7 Poslije toga do|e Jelisije u Damask, a car Sirski Ven-Adad bija{e bolestan, i javi{e mu govore}i: do{ao je ~ovjek Bo`ji ovamo.

8:8 A car re~e Azailu: uzmi sa sobom dar i idi na susret ~ovjeku Bo`ijemu, i preko njega pitaj Gospoda ho}u li ozdraviti od ove bolesti.

8:9 Tada otide Azailo na susret njemu ponesav{i dar, svakojakih dobrieh stvari iz Damaska natovarenijeh na ~etrdeset kamila; i do{av stade pred njim i re~e: sin tvoj Ven-Adad car Sirski posla me k tebi govore}i: ho}u li ozdraviti od ove bolesti?

8:10 A Jelisije mu re~e: idi, reci mu: ozdravi}e{; ali mi je Gospod pokazao da }e umrijeti.

8:11 I uprv{i o~i u nj gleda{e dugo i zaplaka se ~ovjek Bo`ji.

8:12 A Azailo mu re~e: {to pla~e gospodar moj? A on re~e: jer znam kakvo }e{ zlo u~initi sinovima Izrailjevijem, gradove }e{ njihove paliti ognjem, i mladi}e }e{ njihove sje}i ma~em, i djecu }e{ njihovu razbijati i trudne `ene njihove rastrzati.

8:13 A Azailo re~e: a {ta je sluga tvoj, pas, da u~ini tako veliku stvar? A Jelisije mu re~e: pokazao mi je Gospod da }e{ ti biti car u Siriji.

8:14 Tada oti{av od Jelisija do|e ka gospodaru svojemu; a on mu re~e: {to ti re~e Jelisije? A on odgovori: re~e mi da }e{ ozdraviti.

8:15 Ali sjutradan uze Azailo pokriva~ i zamo~iv{i ga u vodu prostrije mu po licu, te umrije. A na njegovo mjesto zacari se Azailo.

8:16 Pete godine carovanja Jorama sina Ahavova nad Izrailjem, kad Josafat bje{e car Judin, po~e carovati Joram sin Josafatov car Judin.

8:17 Ima{e trideset i dvije godine kad po~e carovati, i carova osam godina u Jerusalimu.

8:18 I ho|a{e putem careva Izrailjevijeh, kao {to je ~inio dom Ahavov; jer k}i Ahavova bje{e mu `ena, te on ~inja{e {to je zlo pred Gospodom.

8:19 Ali Gospod ne htje zatrti Jude radi Davida sluge svojega, kao {to mu bje{e rekao da }e mu dati vidjelo izme|u sinova njegovijeh dovijeka.

8:20 Za njegova vremena odvrt`e se Edom da ne bude pod Judom, i postavi cara nad sobom.

8:21 Zato otide Joram u Sair i sva kola njegova s njim; i usta no}u i udari na Edomce, koji ga bijahu opkolili, i na zapovijednike od kola, i pobje`e narod u svoje {atore.

8:22 Ipak se odvrgo{e Edomci da ne budu pod Judom, do dana{njega dana. U isto vrijeme odmetnu se i Livna.

8:23 A ostala djela Joramova i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

8:24 I Joram po~inu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu. A na njegovo se mjesto zacari sin njegov Ohozija.

8:25 Godine dvanaeste carovanja Jorama sina Ahavova nad Izrailjem po~e carovati Ohozija sin Joramov, car Judin.

8:26 Ima{e Ohozija dvadeset i dvije godine kad se zacari, i carova godinu dana u Jerusalimu. Materi mu bje{e ime Gotolija, k}i Amrija cara Izrailjeva.

8:27 On ho|a{e putem doma Ahavova, i ~inja{e {to je zlo pred Gospodom, kao dom Ahavov, jer bje{e zet domu Ahavovu.

8:28 Zato po|e s Joramom sinom Ahavovijem na vojsku na Azaila cara Sirskoga u Ramot Galadski; ali Sirci razbi{e Jorama.

8:29 I vrati se car Joram da se lije~i u Jezraelu od rana koje mu zada{e Sirci u Rami, kad se bija{e s Azailom carem Sirskim; a Ohozija sin Joramov car Judin otide da vidi Jorama sina Ahavova u Jezraelu, jer bija{e bolestan.

GLAVA 9

A Jelisije prorok dozva jednoga izme|u sinova proro~kih, i re~e mu: opa{i se i uzmi ovu uljanicu, pa idi u Ramot Galadski.

9:2 I kad do|e{ onamo, vidje}e{ ondje Juja sina Josafata sina Nimsijina, i u{av{i izvedi ga izme|u bra}e njegove i odvedi ga u najtajniju klijet.

9:3 I uzmi uljanicu i izlij mu na glavu, i reci: ovako veli Gospod: pomazah te za cara nad Izrailjem. Zatijem otvori vrata i bje`i, i ne zabavljaj se.

9:4 I otide mladi}, momak prorokov, u Ramot Galadski.

9:5 I kad u|e, gle, sje|ahu vojvode; a on re~e: vojvodo, imam ne{to da ti ka`em. A Juj mu re~e: kome izme|u svijeh nas? A on re~e: tebi, vojvodo.

9:6 Tada usta, i u|e u ku}u, a on mu izli na glavu ulje, i re~e mu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: pomazah te za cara nad narodom Gospodnjim, Izrailjem.

9:7 I pobij dom Ahava gospodara svojega, jer ho}u da pokajem krv sluga svojih proroka, i krv svijeh sluga Gospodnjih od ruke Jezaveljine.

9:8 I tako }e izginuti sav dom Ahavov, i istrijebi}u Ahavu i ono {to uza zid mokri, i uhva}enoga i ostavljenoga u Izrailju.

9:9 I u~ini}u s domom Ahavovijem kao s domom Jerovoama sina Navatova i kao s domom Vase sina Ahijina.

9:10 I Jezavelju }e izjesti psi u polju Jezraelskom i ne}e biti nikoga da je pogrebe. Potom otvori vrata i pobje`e.

9:11 A Juj izide k slugama gospodara svojega, i zapita{e ga: je li dobro? {to je do{ao taj bezumnik k tebi? A on im re~e: znate ~ovjeka i besjedu njegovu.

9:12 A oni reko{e: nije istina; ka`i nam. A on im re~e: tako i tako re~e mi govore}i: ovako veli Gospod: pomazah te za cara nad Izrailjem.

9:13 Tada br`e uze{e svak svoju haljinu, i metnu{e poda nj na najvi{em basamaku, i zatrubi{e u trubu i reko{e: Juj posta car.

9:14 Tako se pobuni Juj sin Josafata sina Nimsijina na Jorama; a Joram ~uva{e Ramot Galadski sa svijem Izrailjem od Azaila cara Sirskoga.

9:15 A bje{e se vratio car Joram da se lije~i u Jezraelu od rana koje mu zada{e Sirci, kad se bija{e s Azailom carem Sirskim. I re~e Juj: ako vam je volja, neka niko ne izlazi iz grada da otide i javi u Jezrael.

9:16 I Juj sjede na kola i otide u Jezrael, jer Joram le`a{e ondje; i Ohozija car Judin bje{e do{ao da vidi Jorama.

9:17 A stra`ar koji staja{e na kuli u Jezraelu, kad ugleda ljudstvo Jujevo gdje ide, re~e: neko ljudstvo vidim. Tada re~e Joram: uzmi konjika i po{lji ga pred njih, i neka zapita: je li mir?

9:18 I otide konjik preda nj, i re~e: ovako veli car: je li mir? A Juj re~e: {ta je tebi do mira? hajde za mnom. A stra`ar javi govore}i: glasnik do|e do njih, ali se ne vra}a.

9:19 I posla drugoga konjika, koji kad do|e k njima re~e: ovako veli car: je li mir? A Juj re~e: {ta je tebi do mira? hajde za mnom.

9:20 Opet javi stra`ar govore}i: do|e do njih, ali se ne vra}a; a hod kao da je hod Jujev, jer ide pomamno.

9:21 Tada re~e Joram: pre`i. I uprego{e u kola njegova. Tako izide Joram car Izrailjev i Ohozija car Judin, svaki na svojim kolima, i otido{e na susret Juju, i sreto{e ga na njivi Navuteja Jezraeljanina.

9:22 I kad Joram ugleda Juja, re~e mu: je li mir, Juju? A on odgovori: kakav mir? dok je tolikoga kurvanja Jezavelje matere tvoje i ~aranja njezinih.

9:23 Tada Joram okrete se i pobje`e govore}i Ohoziji: izdaja, Ohozija!

9:24 Ali Juj zgrabi luk svoj i ustrijeli Jorama me|u ple}i da mu strijela pro|e kroz srce, te pade u kolima svojim.

9:25 Tada re~e Juj Vadekaru vojvodi svom: uzmi ga, i baci ga na njivu Navuteja Jezraeljanina; jer opomeni se kad ja i ti zajedno jahasmo za Aha-

vom ocem njegovijem, kako Gospod izre~e za nj ovo zlo:

9:26 Zaista, krv Navutejevu i krv sinova njegovijeh vidjeh sino}, re~e Gospod, i plati}u ti na ovoj njivi, re~e Gospod. Zato uzmi ga sad i baci na tu njivu po rije~i Gospodnjoj.

9:27 A Ohozija car Judin vidjev{i to pobje`e k domu u vrtu; ali ga potjera Juj, i re~e: ubijte i toga na njegovijem kolima. I rani}e ga na brdu Guru, koje je kod Ivleama. I ute~e u Megidon, i ondje umrije.

9:28 I sluge ga njegove metnu}e na kola i odvezo}e u Jerusolim, i pogrebo}e ga u grobu njegovu kod otaca njegovijeh u gradu Davidovu.

9:29 A jedanaeste godine carovanja Jorama sina Ahavova po~e carovati Ohozija nad Judom.

9:30 Iza toga Juj do|e u Jezrael. A Jezavelja kad ~u, namaza lice svoje i nakiti glavu svoju, pa gleda}e s prozora.

9:31 I kad Juj ula`a}e na vrata, re~e ona: je li mir, Zimrije, krvni~e gospodara svojega?

9:32 A on pogleda na prozor i re~e: ko je sa mnom? ko? Tada pogleda}e u nj dva tri dvoranina.

9:33 A on im re~e: bacite je dolje. I baci}e je, i pr}te krv njezina po zidu i po konjma, i pogazi je.

9:34 Potom u}av{i jede i pi, pa re~e: vidite onu prokletnicu, i pogrebite je, jer je carska k}i.

9:35 I otido}e da je pogrebu, i ne na|o}e od nje ni}ta do lubanju i stopala i }ake.

9:36 I do|o}e natrag i javi}e, a on re~e: to je rije~ Gospodnja, koju je rekao preko sluge svojega Ilije Tesvi}anina govore}i: u polju Jezraelskom izje}e psi tijelo Jezaveljino.

9:37 Neka bude tijelo Jezaveljino kao gnoj na njivi u polju Jezraelskom da se ne mo`e kazati: ovo je Jezavelja.

GLAVA 10

A Ahav ima}e sedamdeset sinova u Samariji; i Juj napisu knjigu i poslaju u Samariju ka glavarima Jezraelskim, starje}inama i hraniteljima Ahavovijem, i re~e:

10:2 Kako ova knjiga do|e k vama, u kojih su sinovi gospodara va}ega i kola i konji i grad tvrdi i oru`je,

10:3 Gledajte koji je najbolji i najvje}tiji izme|u sinova gospodara va}ega, te ga posadite na prijesto oca njegovu, i bijte se za dom gospodara svoga.

10:4 Ali se oni vrlo upla}i}e i reko}e: eto, dva cara ne odolje}e mu, a kako }emo mu mi odoljeti?

10:5 I koji bija}e nad domom, i koji bija}e nad gradom, i starje}ine i hranitelji posla}e k Juju govore}i: mi smo sluge tvoje, ~ini}emo sve {to nam ka`e; ne}emo nikoga postavljati carem; ~ini {to ti je volja.

10:6 I on im napisu drugu knjigu govore}i: ako ste moji i slu}ate mene, uzmite glave svih sinova gospodara svojega i do|ite k meni sjutra u ovo doba u Jezrael. A sinovi carevi, sedamdeset ljudi, bijahu kod najznatnijeh gra|ana, koji ih hranjahu.

10:7 I kad im do|e ova knjiga, uze}e sinove careve i pokla}e, sedamdeset ljudi, i metnuv{i glave njihove u kotarice poslaju mu u Jezrael.

10:8 I do|e glasnik, koji mu javi govore}i: doneso}e glave sinova carevijeh. A on re~e: slo`ite ih u dvije gomile na vratima, neka stoje do sjutra.

10:9 A ujutru iza}av stade i re~e svemu narodu: vi nijeste krivi; eto, ja se podigoh na gospodara svojega i ubih ga; ali ko pobi sve ove?

10:10 Vidite sada da nije izostala nijedna rije~ Gospodnja koju re~e Gospod za dom Ahavov, nego je Gospod u~inio {to je govorio preko sluge svojega Ilije.

10:11 Potom pobi Juj sve koji bijahu ostali od doma Ahavova u Jezraelu i sve vlastelje njegove i prijatelje njegove i sve}tenike njegove, da ne osta nijedan.

10:12 Potom se podi`e i po|e da ide u Samariju; i kad bija}e kod kolibe pastirske na putu,

10:13 Na|e Juj bra}u Ohozije cara Judina, i re~e: ko ste? Oni reko}e: mi smo bra}a Ohozijina i idemo da pozdravimo sinove careve i sinove carine.

10:14 Tada re~e: pohvatajte ih `ive. I pohvata{e ih `ive i pokla{e ih na studencu kod kolibe pastirske, njih ~etrdeset, i ne ostavi nijednoga od njih.

10:15 Potom oti{av odande na|e Jonadava sina Rihavova, koji ga srete. A on ga pozdravi i re~e mu: je li srce tvoje pravo kao {to je moje srce prema tvome? A Jonadav odgovori: jest. Ako jest, odgovori Juj, daj mi ruku. I dade mu ruku; a on ga uze k sebi u kola.

10:16 I re~e: hajde sa mnom, i vidi moju revnost za Gospoda. I odvezo{e ga na njegovijem kolima.

10:17 I kad do|e u Samariju, pobi sve {to bje{e ostalo od doma Ahavova u Samariji dokle ga ne istrijebi po rije~i koju Gospod re~e Iliji.

10:18 Potom sabra Juj sav narod i re~e mu: Ahav je malo slu`io Valu, Juj }e mu slu`iti vi{e.

10:19 Zato dozovite mi sve proroke Valove, sve sluge njegove i sve sve{tenike njegove, nijedan da ne izostane, jer veliku `rtvu ho}u da prinesem Valu; ko ne do|e, poginu}e. A Juj ~inja{e tako iz prijevare hote}i pobiti sluge Valove.

10:20 I re~e Juj: svetkujte svetkovinu Valu. I oglasi{e je.

10:21 I posla Juj po svemu Izrailju, te do|o{e sve sluge Valove, i ne izosta nijedan da ne do|e; i u|o{e u ku}u Valovu, i napuni se ku}a Valova od kraja do kraja.

10:22 Tada re~e onomu koji bija{e nad riznicom: iznesi haljine svijem slugama Valovijem. I iznese im haljine.

10:23 Zatijem u|e Juj s Jonadavom sinom Rihavovijem u ku}u Valovu, i re~e slugama Valovijem: promotrite i vidite da nije tu s vama koji sluga Gospodnji, nego samo sluge Valove.

10:24 I tako u|o{e da prinesu prinose i `rtve paljenice, a Juj namjesti napolju osamdeset ljudi, i re~e: ako ute~e koji od ovijeh ljudi koje vam dajem u ruke, du{a }e va{a biti za du{u njegovu.

10:25 A kad se svr{i `rtva paljenica, zapovjedi Juj vojnicima i vojvodama: u|ite, pobijte ih, da ne iza|e nijedan. I tako ih pobi{e o{trijem ma~em i pobaca{e ih vojnici i vojvode; potom otido{e u svaki grad gdje bje{e ku}a Valova.

10:26 I izbaci{e likove iz ku}e Valove, i spali{e ih.

10:27 I izlomi{e lik Valov i raskopa{e ku}u Valovu, i od nje na~ini{e prohode do dana{njega dana.

10:28 Tako Juj istrijebi Vala iz Izrailja.

10:29 Ali ne otstupi Juj od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja, od zlatnijeh telaca, koji bijahu u Vetilju i u Danu.

10:30 A Gospod re~e Juju: {to si dobro svr{iio {to je pravo preda mnom, i {to si u~inio domu Ahavovu sve {to mi je bilo u srcu, zato }e sinovi tvoji sjedjeti na prijestolu Izrailjevu do ~etvrtoga koljena.

10:31 Ali Juj ne pa`a{e da hodi po zakonu Gospoda Boga Izrailjeva svijem srcem svojim, ne otstupi od grijehova Jerovoamovijeh, kojima navede na grijeh Izrailja.

10:32 U to vrijeme po~e Gospod krnjiti Izrailja, jer ih pobi Azailo po svijem me|ama Izrailjevim.

10:33 Od Jordana k istoku sun~anom, svu zemlju Galadsku, Gadovu i Ruvimovu i Manasijinu, od Aroira na potoku Arnonu, i Galad i Vasan.

10:34 A ostala djela Jujeva i sve {to je ~inio, i sva juna{tva njegova, nijesu li zapisana u dnevniku careva Izrailjevijeh?

10:35 I po~inu Juj kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u Samariji; a na njegovo se mjesto zacari Joahaz sin njegov.

10:36 A carova Juj nad Izrailjem u Samariji dvadeset i osam godina.

GLAVA 11

A Gotolija mati Ohozijina vidjev{i da joj pogibe sin usta i pobi sav rod carski.

11:2 Ali Josaveja k}i cara Jorama sestra Ohozijina, uze Joasa sina Ohozijina, i ukrade ga izme|u sinova carevijeh, koje ubijahu, i s dojkinjom njegovom sakri ga od Gotolije u lo`nicu, te ne pogibe.

11:3 I bi sakriven s njom u domu Gospodnjem {est godina, a Gotolija carova{e u zemlji.

11:4 A sedme godine posla Jodaj i dozva stotini-ke i vojvode i vojnike, i uvede ih k sebi u dom Gospodnji, i uhvati vjeru s njima, i zakle ih u domu Gospodnjem, i pokaza im sina careva.

11:5 I zapovjedi im govore}i: ovo u~inite: vas tre}ina, koji dolazite u subotu, neka ~uvaju stra`u u domu carskom.

11:6 A tre}ina neka bude na vratima Surskim, a tre}ina na vratima koja su iza vojnika; i ~uvajte dom od sile.

11:7 A dva dijela vas svijeh koji odlaze u subotu neka ~uvaju stra`u u domu Gospodnjem oko cara.

11:8 I opkolite cara svaki sa svojim oru`jem u ruci, i ko bi navalio me|u vrste neka se pogubi, i budite s carem kad stane izlaziti i ulaziti.

11:9 I stotnici u~ini}e sve kako zapovjedi Jodaj sve{tenik; i uze}e svaki svoje ljude koji dola`ahu u subotu s onima koji odla`ahu u subotu, i do|o}e k sve{teniku Jodaju.

11:10 I sve{tenik dade stotnicima koplja i {titive cara Davida, {to bijahu u domu Gospodnjem.

11:11 I vojnici stado}e svaki sa svojim oru`jem u ruci od desne strane doma do lijeve strane doma prema oltaru i prema domu oko cara.

11:12 Tada izvede sina careva, i metnu mu vijenac na glavu, i dade mu svjedo~anstvo, i postavi}e ga carem, i pomaza}e ga, i pljeskaju}i rukama govorahu: da `ivi car!

11:13 A kad Gotolija ~u viku naroda, koji se stjeca}e, do|e k narodu u dom Gospodnji;

11:14 I pogleda, i gle, car staja}e kod stupa po obi~aju, i knezovi i trube oko cara, i sav narod iz zemlje radova}e se, i trube trubljahu. Tada Gotolija razdrije haljine svoje i povika: buna! buna!

11:15 A sve{tenik Jodaj zapovjedi stotnicima koji bijahu nad vojskom, i re~e im: izvedite je iz vrsta napolje, i ko po|e za njom pogubite ga ma~em; jer re~e sve{tenik: da ne pogine u domu Gospodnjem.

11:16 I na~ini}e joj mjesto; i kad do|e na put kojim se ide u dom carski konjskim vratima, ondje je ubi}e.

11:17 Tada Jodaj u~ini zavjet izme|u Gospoda i cara i naroda da }e biti narod Gospodnji, tako |er i izme|u cara i naroda.

11:18 Potom sav narod zemaljski otide u dom Valov, i raskopa}e dom i oltar, i izlomi}e likove njegove sasvijem; a Matana sve{tenika Valova ubi}e pred oltarima. A sve{tenik opet uredi slu`bu u domu Gospodnjem.

11:19 I uze stotnike i vojvode i vojnike i sav narod zemaljski, i izvedo}e cara iz doma Gospodnjega, i u|o}e u dom carski putem na vrata vojni~ka. I sjede na carski prijesto.

11:20 I radova}e se sav narod zemaljski, i grad se umiri po{to Gotoliju ubi}e ma~em kod carskoga doma.

11:21 Joasu bje}e sedam godina kad se zacari.

GLAVA 12

Sedme godine Jujeve po~e carovati Joas, i carova ~etrdeset godina u Jerusalimu. Materi mu bje}e ime Sivija iz Virsaveje.

12:2 I ~inja}e Joas {to je pravo pred Gospodom dokle ga god u~a}e sve{tenik Jodaj.

12:3 Ali visine ne bi}e oborene; narod jo{ prino}a}e `rtve i ka|a}e na visinama.

12:4 I Joas re~e sve{tenicima: sav novac posve}eni, {to se donosi u dom Gospodnji, novac onijeh koji idu u broj, i novac od ucjene sva~ije, i sav novac {to ko donosi od svoje volje u dom Gospodnji,

12:5 Neka sve{tenici uzimaju, svaki od svojega poznanika, i oni neka opravljaju {to je tro{no u domu gdje se god na|e da treba opraviti.

12:6 Ali do godine dvadeset tre}e carovanja Joasova sve{tenici jo{ ne opravi}e {to bija}e tro{no u domu.

12:7 Tada car Joas dozva Jodaja sve{tenika i ostale sve{tenike, i re~e im: za{to ne opravljate {to je tro{no u domu? Otsele ne uzimajte novaca od svojih poznanika, jer treba da vratite da se opravi {to je tro{no u domu.

12:8 I sve{tenici prista}e da ne uzimaju novaca od naroda i da ne opravljaju {to je tro{no u domu.

12:9 Tada svećenik Jodaj uze jedan kovčeg, i proreza rupu na zaklopcu, i metnu ga kod oltara s desne strane kako se ulazi u dom Gospodnji; i svećenici koji uvahu vrata metaše u nj sve novce koji se donoše u dom Gospodnji.

12:10 A kad viđahu da ima mnogo novaca u kovčegu, tada dolaše pisar carev s poglavarom svećenikim, i izbrojivši svezivahu novce koji bi se našli u domu Gospodnjem.

12:11 Potom davahu gotove novce onima koji upravljahu poslom i starahu se za dom Gospodnji, a oni ih izdavahu drvodjeljama i poslenicima koji opravljahu dom Gospodnji,

12:12 I zidarima i kamenarima, i da se dobavlja drvo i tesano kamenje, da se opravi što bješe trošno u domu Gospodnjem, i da se dobavi sve što trebaše da se opravi dom.

12:13 Ali novcima koji donoše u dom Gospodnji ne građahu ni srebrnijeh za dom Gospodnji, ni viljušaka, ni kotlija, ni truba, niti kakih sudova zlatnijeh ni srebrnijeh;

12:14 Nego ih davahu onima koji bijahu nad poslom da se opravi za njih dom Gospodnji.

12:15 I ne tražahu račun od ljudi kojima predavahu novce da izdaju poslenicima, jer vjerno računahu.

12:16 Novci za prijestup i novci za grijeh ne donoše se u dom Gospodnji; pripadahu svećenicima.

12:17 Tada izide Azailo car Sirski, i udari na Gat i uze ga; potom se okrete Azailo da ide na Jerusalim.

12:18 A Joas car Judin uze sve posvećene stvari, što Josafat i Joram i Ohozija oci njegovi carevi Judini bijahu posvetili, i sve što sam bješe posvetio, i sve zlato što se našlo u riznicama doma Gospodnjega i doma careva, i poslao Azailu caru Sirskom; i tako otide od Jerusalima.

12:19 A ostala djela Joasova i sve što je učinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

12:20 A sluge njegove podigoše se i pobuniše se, i ubiše Joasa u domu Milonu, kuda se ide u Silu.

12:21 Joazahar sin Simeatov i Jozavad sin Somirov, sluge njegove, ubiše ga, te umrije; i pogreboše ga kod otaca njegovijeh u gradu Davidovu; a na njegovo mjesto zacari se Amasija sin njegov.

GLAVA 13

Godine dvadeset treće carovanja Joasa sina Ohozijina nad Judom zacari se Joahaz sin Juev nad Izrailjem u Samariji, i carova sedamnaest godina.

13:2 I učinjaše što je zlo pred Gospodom, jer hoće za grijesima Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja i ne odstupa od njih.

13:3 Zato se razgnjevi Gospod na Izrailja i dade ih u ruke Azailu caru Sirskom i u ruke Ven-Adadu sinu Azailovu za sve ono vrijeme.

13:4 Ali se Joahaz pomoli Gospodu, i Gospod ga usliši, jer vidje nevolju Izrailjevu, kako ih muči car Sirski.

13:5 I dade Gospod Izrailju izbavitelja, te se oprostiše ruke Sirske, i življahu sinovi Izrailjevi uATORIMA svojim kao prije.

13:6 Ali ne odstupaše od grijehova doma Jerovoamova kojima na grijeh navede Izrailja, nego hodiše u njima, i sam lug još stajaše u Samariji.

13:7 A ne osta Joahazu naroda više od pedeset konjika i deset kola i deset tisuća pješaka; nego ih pobi car Sirski i satr ih, te biše kao prah kad se vrše.

13:8 A ostala djela Joahazova i sve što je učinio, i junaštva njegova, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh?

13:9 I počinu Joahaz kod otaca svojih, i pogreboše ga u Samariji; a na mjesto njegovo zacari se Joas sin njegov.

13:10 Godine trideset sedme carovanja Joasova nad Judom zacari se Joas sin Joahazov nad Izrailjem u Samariji, i carova četrnaest godina.

13:11 I učinjaše što je zlo pred Gospodom, ne odstupa ni od jednoga grijeha Jerovoama sina Navatova, kojima navede Izrailja na grijeh, nego u njima hoće.

13:12 A ostala djela Joasova, i sve {to je ~inio, i juna{tva njegova, kako je vojevao s Amasijom carem Judinijem, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh?

13:13 I po~inu Joas kod otaca svojih, a Jerovam sjede na prijesto njegov; i pogrebo{e Joasa u Samariji kod careva Izrailjevijeh.

13:14 A Jelisije razbolje se od bolesti, od koje i umrije; i Joas car Izrailjev do|e k njemu, i pla~u}i pred njim govora{e: o~e moj, o~e moj, kola Izrailjeva i konjici njegov!

13:15 A Jelisije mu re~e: uzmi luk i strijele. I on uze luk i strijele.

13:16 Tada re~e caru Izrailjevu: nategni luk rukom svojom. I nate`e luk rukom svojom. A Jelisije metnu ruke svoje caru na ruke.

13:17 I re~e: otvori prozor s istoka. I otvori, a Jelisije re~e: pusti strijelu. I on pusti strijelu, a Jelisije re~e: strijela izbavljenja Gospodnjega, strijela izbavljenja od Siraca; jer }e{ pobiti Sirce u Afeku, i satr}e{ ih.

13:18 Jo{ re~e: uzmi strijele. I uze, a on re~e caru Izrailjevu: udari u zemlju. I udari tri puta, pa stade.

13:19 Tada se rasrdi na nj ~ovjek Bo`ji i re~e: da si udario pet puta ili {est puta, tada bi pobio Sirce sasvijem; a sada }e{ ih samo tri puta razbiti.

13:20 Potom umrije Jelisije, i pogrebo{e ga. A druge godine udari{e ~ete Moavske na zemlju.

13:21 I dogodi se kad pogrebavahu nekoga ~ovjeka, ugleda{e ~etu i baci{e ~ovjeka u grob Jelisijev; i kad ~ovjek pade i dota~e se kostiju Jelisijevih, o`ivje i usta na noge svoje.

13:22 A Azailo car Sirski mu~a{e Izrailja svega vijeka Joahazova.

13:23 Ali se Gospodu sa`ali za njima i smilova se na njih i pogleda na njih zavjeta radi svojega s Avramom, Isakom i Jakovom, i ne htje ih istrijebiti i ne odvr`e ih od sebe dosada.

13:24 I umrije Azailo car Sirski, i na njegovo se mjesto zacari Ven-Adad sin njegov.

13:25 A Joas sin Joahazov povrati iz ruke Ven-Adada sina Azailova gradove koje bje{e Azailo

uzeo ratom Joahazu ocu njegovu; tri puta ga razbi Joas, i povrati gradove Izrailjeve.

GLAVA 14

Druge godine carovanja Joasa sina Joahazova nad Izrailjem zacari se Amasija sin Joasov nad Judom.

14:2 Bija{e mu dvadeset i pet godina kad po~e carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusallimu. Materi mu bje{e ime Joadana, iz Jerusallima.

14:3 I ~inja{e {to je pravo pred Gospodom, ali ne kao David otac njegov; sasvijem ~inja{e onako kako je ~inio otac njegov Joas.

14:4 Jer visine ne bi{e oborene: narod jo{ prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama.

14:5 A kad se utvrdi carstvo u ruci njegovoj, on pobi sluge svoje koje su ubile cara oca njegova.

14:6 Ali sinova tih krvnika ne pobi, kao {to pi{e u knjizi zakona Mojsijeva, gdje je zapovjedio Gospod govore}i: ocevi da ne ginu za sinove niti sinovi za oceve, nego svaki za svoj grijeh neka gine.

14:7 On pobi deset tisu}a Edomaca u slanoj dolini, i uze Selu ratom, i prozva je Jokteil, koje osta do danas.

14:8 Tada posla Amasija poslanike k Joasu sinu Joahaza sina Jujeva, caru Izrailjevu, i re~e: do|i da se ogledamo.

14:9 A Joas car Izrailjev posla k Amasiji caru Judinu i poru~i mu: trn na Livanu posla ka kedru na Livanu, i poru~i: daj svoju k}er sinu mojemu za `enu; ali nai|e zvijerje Livansko, i izgazi trn.

14:10 Pobio si Edomce, pa se ponese srce tvoje; hvali se, i sjedi kod ku}e svoje; za{to bi se zapletao u zlo da padne{ i ti i Juda s tobom?

14:11 Ali ne poslu{a Amasija; i podi`e se Joas car Izrailjev, i ogleda{e se, on i Amasija car Judin, u Vet-Semesu Judinu.

14:12 Ali Judu razbi Izrailj, te pobjego{e svaki k svojem {atoru.

14:13 A Amasiju cara Judina, sina Joasa sina Ohozijina, uhvati Joas car Izrailjev u Vet-Semesu;

potom do|e u Jerusolim i obori zid Jerusolimski od vrata Jefremovijeh do vrata na uglu ~etiri stotine lakata.

14:14 I uze sve zlato i srebro i sve posu|e {to se na|e u domu Gospodnjem i u riznicama doma careva, i taoce, pa se vrati u Samariju.

14:15 A ostala djela Joasova, {to je u~inio, i juna{tva njegova, i kako je vojevao s Amasijom carem Judinijem, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh?

14:16 I po~inu Joas kod otaca svojih, i bi pogreben u Samariji kod careva Izrailjevijeh, a na njegovo se mjesto zacari Jerovoam sin njegov.

14:17 Amasija pak sin Joasov car Judin po`ivje petnaest godina po smrti Joasa sina Joahazova, cara Izrailjeva.

14:18 A ostala djela Amasijina nijesu li zapisana u dnevniku careva Judinijeh?

14:19 I digo{e bunu na nj u Jerusalimu, te pobje`e u Lahis, a oni posla{e za njim u Lahis i ubi{e ga ondje.

14:20 A odande ga doneso{e na konjma, i bi pogreben u Jerusalimu kod otaca svojih u gradu Davidovu.

14:21 Tada sav narod Judin uze Azariju, kome bija{e {esnaest godina, i zacari{e ga na mjesto oca njegova Amasije.

14:22 On sazida Elat povrativ ga Judi po{to car po~inu kod otaca svojih.

14:23 Godine petnaeste carovanja Amasije sina Joasova nad Judom zacari se Jerovoam sin Joasov nad Izrailjem u Samariji, i carova ~etrdeset i jednu godinu.

14:24 I ~inja{e {to je zlo pred Gospodom i ne otstupi ni od jednoga grijeha Jerovoama sina Navatova kojima navede na grijeh Izrailja.

14:25 On povrati me|e Izrailjeve od Emata do mora uz polje, po rije~i Gospoda Boga Izrailjeva, koju re~e preko sluge svojega Jone sina Amatijina, proroka iz Getefera.

14:26 Jer Gospod vidje da je u ljutoj nevolji Izrailj, i da nema ni{ta ni od uhva}enoga ni od ostavljenoga, i da nema nikoga da pomo`e Izrailju.

14:27 I ne bje{e rekao Gospod da zatre ime Izrailjevo pod nebom; zato ih izbavi preko Jerovoama sina Joasova.

14:28 A ostala djela Jerovoamova, i sve {to je ~inio, i juna{tva njegova, kako je vojevao i kako je povratio Damasak i Emat od Jude Izrailju, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh?

14:29 Potom po~inu Jerovoam kod otaca svojih, careva Izrailjevijeh a na njegovo se mjesto zacari Zaharija sin njegov.

GLAVA 15

Godine dvadeset sedme carovanja Jerovoamova nad Izrailjem zacari se Azarija sin Amasijin nad Judom.

15:2 Bje{e mu {esnaest godina kad se zacari, i carova pedeset i dvije godine u Jerusalimu. Materi mu bje{e ime Jeholija, iz Jerusalisa.

15:3 On ~inja{e {to je pravo pred Gospodom savijem kao {to je ~inio Amasija otac njegov.

15:4 Ali visine ne bi{e oborene: narod jo{ prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama.

15:5 A Gospod udari cara, te bi gubav do smrti svoje; i `ivlja{e u odvojenom domu; a Jotam sin carev upravlja{e dvorom i su|a{e narodu u zemlji.

15:6 A ostala djela Azarijina i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

15:7 I po~inu Azarija kod otaca svojih, i pogrebo{e ga kod otaca njegovijeh u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Jotam sin njegov.

15:8 Trideset osme godine carovanja Azarijina nad Judom zacari se Zaharija sin Jerovoamov nad Izrailjem u Samariji, i carova {est mjeseca.

15:9 I ~inja{e {to je zlo pred Gospodom kao {to su ~inili oci njegovi; ne otstupi od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja.

15:10 I pobuni se na nj Salum sin Javisov, i ubi ga pred narodom i pogubi ga, i zacari se na njegovo mjesto.

15:11 A ostala djela Zaharijina, eno zapisana su u dnevniku careva Izrailjevijeh.

15:12 To je rije~ Gospodnja koju re~e Juju govore}i: sinovi tvoji do ~etvrtoga koljena sjede}e na prijestolu Izrailjevu. I zbi se tako.

15:13 Salum sin Javisov zacari se trideset devete godine carovanja Ozijina nad Judom, i carova mjesec dana u Samariji.

15:14 Jer Menajim sin Gadijev iz Terse podi`e se i do|e u Samariju i ubi Saluma sina Javisova u Samariji, i pogubi ga, i zacari se na njegovo mjesto.

15:15 A ostala djela Salumova i buna koju podi`e, eto, to je zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh.

15:16 Tada Menajim raskopa Tapsu i pobi sve koji bijahu u njoj i u me|ama njezinijem od Terse, jer mu ne otvori}e, zato ih pobi i sve trudne `ene njihove raspori.

15:17 Godine trideset devete carovanja Azarijina nad Judom zacari se Menajim sin Gadijev nad Izrailjem, i carova deset godina u Samariji.

15:18 I ~inja}e {to je zlo pred Gospodom, ne otstupi svega vijeka svojega od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja.

15:19 Tada Ful car Asirski udari na zemlju, a Menajim dade Fulu tisu}u talanata srebra da bi mu pomogao da utvrdi carstvo u svojoj ruci.

15:20 A te novce uze Menajim od Izrailja, od svih bogatijeh ljudi, da ih da caru Asirskom, od svakoga po pedeset sikala. Tako se vrati car Asirski, i ne zabavi se ondje u zemlji.

15:21 A ostala djela Menajimova i {to je god ~inio, nije li zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh?

15:22 I po~inu Menajim kod otaca svojih, a na njegovo se mjesto zacari Fakija sin njegov.

15:23 Godine pedesete carovanja Azarijina nad Judom zacari se Fakija sin Menajimov nad Izrailjem u Samariji, i carova dvije godine.

15:24 I ~inja}e {to je zlo pred Gospodom, ne otstupi od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja.

15:25 I pobuni se na nj Fekaj sin Remalijin, vojvoda njegov, i ubi ga u Samariji u carskom dvoru,

s Argovom i Arijem i s pedeset ljudi sinova Galadovijeh; i ubiv{i ga zacari se na njegovo mjesto.

15:26 A ostala djela Fakijina i {to je god ~inio, eno je zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh.

15:27 Godine pedeset druge Azarije cara Judina zacari se Fekaj sin Remalijin nad Izrailjem u Samariji, i carova dvadeset godina.

15:28 I ~inja}e {to je zlo pred Gospodom, ne otstupi od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja.

15:29 U vrijeme Fekaja cara Izrailjeva do|e Teglat-Felasar car Asirski, i uze Ijon i Avel-Vetmahu i Janoh i Kedes i Asor i Gelad i Galileju, svu zemlju Neftalimovu, i preseli narod odande u Asiriju.

15:30 Tada se pobuni Osija sin Ilin na Fekaja sina Remalijina i ubi ga i pogubi ga, i zacari se na njegovo mjesto dvadesete godine Jotama sina Ozijina.

15:31 A ostala djela Fekajeva i sve {to je ~inio, eno je zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh.

15:32 Druge godine carovanja Fekaja sina Remalijina nad Izrailjem zacari se Jotam sin Ozijin nad Judom.

15:33 Bija}e mu dvadeset i pet godina kad po~e carovati, i carova {esnaest godina u Jerusalimu. Materi mu bje}e ime Jerusa, k}i Sadokova.

15:34 I ~inja}e {to je pravo pred Gospodom, savijem ~inja}e kako je ~inio Ozija otac njegov.

15:35 Ali visine ne bi}e oborene: narod jo} pri-no}a}e `rtve i ka|a}e na visinama. On na~ini najvi}a vrata na domu Gospodnjem.

15:36 A ostala djela Jotamova i sve {to je ~inio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

15:37 U to vrijeme po~e Gospod pu}tati na Judu Resina cara Sirskoga i Fekaja sina Remalijina.

15:38 I Jotam po~inu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davida oca svojega; a na njegovo se mjesto zacari Ahaz sin njegov.

GLAVA 16

Godine sedamnaeste Fekaja sina Remalijina zacari se Ahaz sin Jotamov car Judin.

16:2 Dvadeset godina bijaše Ahazu kad poe carovati, i carova {esnaest godina u Jerusalimu, ali ne~injaše {to je pravo pred Gospodom Bogom njegovijem kao David otac njegov.

16:3 Jer ho|aše putem careva Izrailjevijeh, pa i sina svojega pusti kroz oganj po gadnijem djelima naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevijeh.

16:4 I prino{aše `rtve i ka|aše na visinama i po humovima i pod svakim zelenijem drvetom.

16:5 Tada do|e Resin car Sirski i Fekaj sin Remalijin car Izrailjev, do|oše da biju Jerusalim, i opkoliše Ahaza; ali ga ne mogoše osvojiti.

16:6 U to vrijeme Resin car Sirski povrati Sircima Elat, i izagna Judeje iz Elata, i do|oše Sirci u Elat i ostaše ondje do danas.

16:7 Ali Ahaz posla poslanike k Teglat-Felasaru caru Asirskom u poru-i mu: sluga sam tvoj, hodi i izbavi me iz ruku cara Sirskoga i iz ruku cara Izrailjeva, koji se podigoše na me.

16:8 I uze Ahaz zlato i srebro {to se na|e u domu Gospodnjem i u riznicama doma carskoga, i posla na dar caru Asirskom.

16:9 I poslu{a ga car Asirski, i do|e na Damasak i uze ga, i preseli narod odande u Kir, a Resina pogubi.

16:10 Tada car Ahaz otide na susret Teglat-Felasaru caru Asirskom u Damasak; i vidje car Ahaz oltar koji bijaše u Damasku, pa posla sve{teniku Uriji sliku od toga oltara i od sve naprave njegove.

16:11 I na~ini sve{tenik Urija oltar sasvijem kako posla car Ahaz iz Damaska, onako na~ini Urija sve{tenik, dokle se vrati car Ahaz iz Damaska.

16:12 Pa kad se car vrati iz Damaska i vidje oltar, pristupi k njemu i prinese `rtvu na njemu.

16:13 I zapali `rtvu svoju paljenicu i dar svoj, i izli naljev svoj, i pokropi oltar krvlju zahvalnijeh `rtava svojih.

16:14 A mjedeni oltar {to bješe pred Gospodom prenese s prednje strane doma da ne stoji izme|u njegova oltara i doma Gospodnjega, i namjesti ga pokraj svoga oltara k sjeveru.

16:15 I zapovjedi car Ahaz Uriji sve{teniku govore{i: na velikom oltaru pali `rtvu paljenicu jutrenju i dar ve~ernji i `rtvu paljenicu carevu s darom njezinijem i `rtvu paljenicu svega naroda zemaljskoga s darovima njihovijem i naljevima njihovijem; i po njemu kropi svakom krvlju od `rtava paljenica i svakom krvlju od drugih `rtava. A za oltar mjedeni promisli}u.

16:16 I u~ini sve{tenik Urija sve kako mu zapovjedi car Ahaz.

16:17 I oplata s podno`ja skide car Ahaz i uze s njih umivaonice, i more skide s volova mjedeniijeh koji bijahu pod njim, i metnu ga na pod kameni.

16:18 I strehu subotnu, koju bijahu na~inili u domu, i ulazak carski, koji bijaše spolja, ukloni tako|er od doma Gospodnjega, boje}i se cara Asirskoga.

16:19 A ostala djela Ahazova {to je ~inio, nijesu li zapisana u dnevniku careva Judinijeh?

16:20 I po~inu Ahaz kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Jezekeja sin njegov.

GLAVA 17

Dvanaeste godine carovanja Ahazova nad Judom zacari se u Samariji nad Izrailjem Osija sin Ilin, i carova devet godina.

17:2 I ~injaše {to je zlo pred Gospodom, ali ne kao carevi Izrailjevi koji biše prije njega.

17:3 Na njega do|e Salmanasar car Asirski, i Osija mu posta sluga, te mu pla}aše danak.

17:4 Ali car Asirski opazi da Osija ho}e da se odmetne, jer Osija posla poslanike k Soju caru Misiskom i ne posla danka godi{nje ga caru Asirskom; zato ga opkoli car Asirski i svezav{i baci ga u tamnicu.

17:5 A car Asirski pro|e svu zemlju i do|e na Samariju, i bi je tri godine.

17:6 Devete godine Osijine uze car Asirski Samariju i odvede Izrailja u Asiriju i naseli u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i u gradovima Midskim.

17:7 A to bi {to sinovi Izrailjevi grije{i}e Gospodu Bogu svojemu, koji ih je izveo iz zemlje Misirske ispod ruke Faraona cara Misirskoga, i boja{e se drugih bogova,

17:8 I hodi{e po uredbama naroda koji odagna Gospod ispred sinova Izrailjevijeh, i kako ~ini{e carevi Izrailjevi;

17:9 I tajno ~ini{e sinovi Izrailjevi {to nije pravo pred Gospodom Bogom njihovijem, i pogradi{e visine po svijem gradovima svojim, od kule stra`arske do gradova ozidanih.

17:10 I podigo{e likove i lugove na svakom visokom humu i pod svakim zelenijem drvetom.

17:11 I ka|ahu onuda po svijem visinama kao narodi koje odagna Gospod ispred njih, i ~injahu zle stvari gnjeve}i Gospoda.

17:12 I slu`ahu gadnijem bogovima, za koje im bje{e Gospod rekao: ne ~inite to.

17:13 I Gospod opominja{e Izrailja i Judu preko svijeh proroka i svijeh vidjelaca govore}i: vratite se sa zlijeh putova svojih i dr`ite zapovijesti moje i uredbе moje po svemu zakonu koji sam zapovjedio ocima va{im i koji sam vam poslao po slugama svojim prorocima.

17:14 Ali ne poslu{a{e; nego bjehu tvrdovrati kao i oci njihovi, koji ne vjerova{e Gospodu Bogu svojemu.

17:15 I odbaci{e uredbе njegove i zavjet njegov, koji u~ini s ocima njihovijem, i svjedo~anstva njegova, kojima im svjedo~a{e, i hodi{e za ni{taviom i posta{e ni{tavi, i za narodima koji bijahu oko njih, za koje im bje{e zapovjedio Gospod da ne ~ine kao oni.

17:16 I ostavi{e sve zapovjesti Gospoda Boga svojega, i na~ini{e sebi livene likove, dva teleta, i lugove, i klanja{e se svoj vojsci nebeskoj, i slu`a{e Valu.

17:17 I provodi{e sinove svoje i k}eri svoje kroz oganj, i dava{e se na vra~anje i gatanje, i proda{e se da ~ine zlo pred Gospodom gnjeve}i ga.

17:18 Zato se Gospod razgnjevi vrlo na Izrailja, i odbaci ih od sebe, te ne osta nego samo pleme Judino.

17:19 Pa ni Juda ne dr`a{e zapovijesti Gospoda Boga svojega, nego ho|a{e po uredbama koje na~ini{e Izrailjci.

17:20 Zato Gospod povr`e sve sjeme Izrailjevo, i mu~i ih, i predade ih u ruke onima koji ih plijene, dokle ih i odbaci od sebe.

17:21 Jer se ocijepi{e Izrailjci od doma Davido~va, i postavi{e carem Jerovoama sina Navatova, a Jerovoam odbi Izrailjce od Gospoda i navede ih da grije{e grijehom velikim.

17:22 I hodi{e sinovi Izrailjevi u svijem grijesima Jerovoamovijem koje je on ~inio, i ne odstupi{e od njih;

17:23 Dokle Gospod ne odbaci Izrailja od sebe kao {to je govorio preko svijeh sluga svojih proroka, i tako preseljen bi Izrailj iz zemlje svoje u Asirsku do dana{njega dana.

17:24 Potom dovede car Asirski ljude iz Vavilona i iz Hute i iz Ave i iz Emata i iz Sefarvima, i naseli ih u gradovima Samarijskim mjesto Izrailjaca, i naslijedi{e Samariju, i `ivljahu po gradovima njezinijem.

17:25 A kad po~e `ivjeti ondje, ne bojahu se Gospoda, a Gospod posla na njih lavove, koji ih davljahu.

17:26 Zato reko{e caru Asirskom govore}i: ovi narodi koje si doveo i naselio u gradovima Samarijskim ne znaju zakona Boga one zemlje; zato posla na njih lavove, koji ih eto more, jer ne znaju zakona Boga one zemlje.

17:27 Tada zapovjedi car Asirski i re~e: odvedite onamo jednoga od sve{tenika koje ste doveli odande, pa neka ide i sjedi ondje, neka ih u~i zakonu Boga one zemlje.

17:28 I tako jedan od sve{tenika, koje bijahu odveli iz Samarije, do|e i nastani se u Vetilju, i u~a{e ih kako }e se bojati Gospoda.

17:29 Ali na~ini{e sebi svaki narod svoje bogove, i pometa{e ih u ku}e visina, koje bijahu na~inili Samarjani, svaki narod u svojim gradovima u kojima `ivljahu.

17:30 Jer Vavilonjani na~ini{e Sokot-Venotu, a Hu}ani na~ini{e Nergala, a Ema}ani na~ini{e Asima;

17:31 I Avljani na~ini{e Nivaza i Tartaka, a Sefarvimci spaljivahu sinove svoje ognjem Adramelehu i Anamelehu bogovima Sefarvimskim.

17:32 Ali se bojahu Gospoda, i postavi{e između sebe sve{tenike visinama, koji im slu`ahu u domovima visina;

17:33 Bojahu se Gospoda, ali i svojim bogovima slu`ahu po obi~aju onijeh naroda iz kojih ih preseli{e.

17:34 I do dana{njega dana rade po starijem obi~ajima; ne boje se Gospoda a ne rade ni po svojim uredbama i obi~ajima, ni po zakonu i zapovijesti {to je zapovjedio Gospod sinovima Jakova, kojemu nadje ime Izrailj;

17:35 S kojima u~ini Gospod zavjet i zapovjedi im i re-e: ne bojte se drugih bogova niti im se klanjajte niti im slu`ite niti im prinosite `rtava;

17:36 Nego Gospoda, koji vas je izveo iz zemlje Misirske silom velikom i mi{icom podignutom, njega se bojte i njemu se klanjajte i njemu prinosite `rtve;

17:37 I uredbe i pravila i zakon i zapovijesti {to vam je napisao dr`ite izvr{uju}i ih vazda, i ne bojte se drugih bogova.

17:38 I ne zaboravljajte zavjeta koji je u~inio s vama, i ne bojte se drugih bogova.

17:39 Nego Gospoda Boga svojega bojte se, i on }e vas izbaviti iz ruku svijeh neprijatelja va{i}h.

17:40 Ali ne poslu{a{e, nego radi{e po starom svom obi~aju.

17:41 Tako ovi narodi bojahu se Gospoda i idolima svojim slu`ahu; i sinovi njihovi i sinovi sinova njihovijeh ~ine do dana{njega dana onako kako su ~inili oci njihovi.

GLAVA 18

Atre}e godine carovanja Osije sina Ilina nad Izrailjem zacari se Jezeckija sin Ahazov nad Judom.

18:2 Bija{e mu dvadeset i pet godina kad po~e carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusolimu. Materi mu bje{e ime Avija, k}i Zaharijina.

18:3 I ~inja{e {to je pravo pred Gospodom sasvijem kao {to je ~inio David otac njegov.

18:4 On obori visine, i izlomi likove i isje~e lugove, i razbi zmiju od mjedi, koju bje{e na~inio Mojsije, jer joj do tada ka|ahu sinovi Izrailjevi; i prozva je Neustan.

18:5 Uzda{e se u Gospoda Boga Izrailjeva, i ne bi takoga između u svijeh careva Judinijeh poslije njega ni prije njega.

18:6 Jer prionu za Gospoda, ne odstupi od njega, nego dr`a zapovijesti koje zapovijedi Gospod Mojsiju.

18:7 I Gospod bija{e s njim; kuda god i|a{e napredova{e; i odmetnu se od cara Asirskoga, te mu ne bi sluga.

18:8 On pobi Filisteje do Gaze i me|e njezine, od kula stra`arske do grada ozidana.

18:9 A ~etvrte godine carovanja Jezeckijina, a to je sedma godina carovanja Osije sina Ilina nad Izrailjem, podi`e se Salmanasar car Asirski na Samariju, i opkoli je.

18:10 I poslije tri godine uze je; {este godine carovanja Jezeckijina, a devete godine carovanja Osijina nad Izrailjem, bi uzeta Samarija.

18:11 I odvede car Asirski Izrailjce u Asiriju, i naseli ih u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i po gradovima Midskim.

18:12 Jer ne slu{a{e glasa Gospoda Boga svojega i prestupa{e zavjet njegov, sve {to im je zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji, ne slu{a{e niti tvoriti{e.

18:13 A ~etnaeste godine carovanja Jezeckijina podi`e se Senahirim car Asirski na sve tvrde gradove Judine, i uze ih.

18:14 Tada Jezeckija car Judin posla u Lahis k caru Asirskom i poru-i mu: zgrije{io sam; vrati se od mene, {to god nametne{ na me nosi}u. A car Asirski nametnu na Jezeckiju cara Judina trista talanata srebra i trideset talanata zlata.

18:15 I dade car Jezekija sve srebro {to se na | e u domu Gospodnjem i u riznicama carskoga dvora.

18:16 U to vrijeme car Jezekija raskopa vrata na crkvi Gospodnjoj i pragove koje sam bje{e okovao, i dade caru Asirskom.

18:17 Ali car Asirski posla Tartana i Ravsarisa i Ravsaka iz Lahisa k caru Jezekiji u Jerusalem s velikom vojskom; i oni se podigo{e i do | o{e u Jerusalim; i podigav{i se i do{av{i stado{e kod jaza gornjega jezera, koji je pokraj puta u polju bjeljarevu.

18:18 I stado{e vikati cara. Tada do | e k njima Elijakim sin Helkijin, koji bija{e nad dvorom i Somna pisar i Joah sin Asafov pametar.

18:19 I re~e im Ravsak: ka`ite caru Jezekiji: ovako ka`e veliki car, car Asirski: kakva je to uzdanica, u koju se uzda{?

18:20 Ti veli{, ali su prazne rije~i, da ima{ svjeta i sile za rat. U {to se dakle uzda{, te si se odmetnuo od mene?

18:21 Gle, uzda{ se u Misir, u {tap od trske slomljene, na koji ako se ko nasloni, u{i }e mu u ruku i probo{e je; taki je Faraon car Misirski svima koji se uzdaju u nj.

18:22 Ako li mi re~ete: uzdamo se u Gospoda Boga svojega; nije li to onaj ~ije je visine i oltare oborio Jezekija i zapovjedio Judi i Jerusalimu: pred ovijem oltarom klanjajte se u Jerusalimu.

18:23 Hajde, zateci se mojemu gospodaru caru Asirskom; i da}u ti dvije tisu}e konja, ako mo`e{ dobiti koji }e jahati na njima.

18:24 Kako }e{ dakle odbiti i jednoga vojvodu izme | u najmanjih sluga gospodara mojega? Ali se ti uzda{ u Misir za kola i konjike.

18:25 Svrh toga, eda li sam ja bez Gospoda do{ao na ovo mjesto da ga zatrem? Gospod mi je rekao: idi na tu zemlju, i zatri je.

18:26 Tada Elijakim sin Helkijin i Somna i Joah reko{e Ravsaku: govori slugama svojim Sirski, jer razumijemo, a nemoj nam govoriti Judejski da slu{a narod na zidu.

18:27 A Ravsak im re~e: eda li me je gospodar moj poslao ka gospodaru tvojemu ili k tebi da ka`em ove rije~i? nije li k tijem ljudima, {to sjede na

zidu, da jedu svoju ne~ist i da piju svoju mokra}u s vama?

18:28 Tada stade Ravsak i povika iza glasa Judejski, i re~e govore}i: ~ujte rije~ velikoga cara, cara Asirskoga.

18:29 Ovako ka`e car: nemojte da vas vara Jezekija; jer vas ne mo`e izbaviti iz moje ruke.

18:30 Nemojte da vas nagovori Jezekija da se pouzdate u Gospoda, govore}i: Gospod }e nas izbaviti, i ovaj se grad ne}e dati u ruke caru Asirskom.

18:31 Ne slu{ajte Jezekije; jer ovako ka`e car Asirski: u~inite mir sa mnom, i hodite k meni, pa jedite svaki sa svoga ~okota i svaki sa svoje smokve, i pijte svaki iz svojega studenca.

18:32 Dokle ne do | em i odnesem vas u zemlju kao {to je va{a, u zemlju obilnu `itom i vinom, u zemlju obilnu hljebom i vinogradima, u zemlju obilnu maslinom i uljem i medom, pa }ete `ivjeti i ne}ete izginuti. Ne slu{ajte Jezekije, jer vas vara govore}i: Gospod }e nas izbaviti.

18:33 Je li koji izme | u bogova drugih naroda izbavio svoju zemlju iz ruke cara Asirskoga?

18:34 Gdje su bogovi Ematski i Arfadski? gdje su bogovi Sefarvimski, Enski i Avski? jesu li izbavili Samariju iz mojih ruku?

18:35 Koji su izme | u svijeh bogova ovijeh zemalja izbavili zemlju svoju iz moje ruke? a Gospod }e izbaviti Jerusalem iz moje ruke?

18:36 Ali narod mu~a{e, i ne odgovori{e mu ni rije~i, jer car bje{e zapovjedio i rekao: ne odgovorajte mu.

18:37 Tada Elijakim sin Helkijin, koji bija{e, nad dvorom i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar, do | o{e k Jezekiji razdrv{i haljine, i kaza{e mu rije~i Ravsakove.

GLAVA 19

A kad to ~u car Jezekija, razdrije haljine svoje i veza oko sebe kostrijet, pa otide u dom Gospodnji.

19:2 I posla Eljakima, koji bijaše nad dvorom, i Somnu pisara i najstarije svećenike obučene u kostrijet k Isaiji proroku sinu Amosovu.

19:3 I rekoše mu: ovako veli Jezeckija: ovo je dan nevolje i kara i ruga; jer prispješe djeca do poroaj, a nema snage da se rode.

19:4 Da ako je ~uo Gospod Bog tvoj sve što reče Ravsak, kojega posla car Asirski gospodar njegov da ruči Boga ~ivoga i da ga vrijeva riječima, koje je ~uo Gospod Bog tvoj; pomoli se za ostatak koji se nalazi.

19:5 I dođoše k Isaiji sluge cara Jezeckije.

19:6 I reče im Isaija: ovako recite gospodaru svojemu: ovako veli Gospod: ne plašite se od riječi koje si ~uo, kojima huliše na me sluge cara Asirskog.

19:7 Evo, ja ću pustiti na nj duh, te će ~uti glas i vratiti se u svoju zemlju, i ućinju da pogine od mača u svojoj zemlji.

19:8 I tako vrativši se Ravsak na čela cara Asirskog gdje bijaše Livnu, jer bješe ~uo da je otišao od Lahisa.

19:9 A on ~u za Tiraku cara Huskoga gdje kazao: evo ide da se bješe s tobom. Zato opet posla poslanike k Jezeckiji govoreći:

19:10 Ovako recite Jezeckiji caru Judinu: nemoj da te vara Bog tvoj, u kojega se uzdaje govoreći: ne će se dati Jerusolim u ruke caru Asirskom.

19:11 Eto ~uo si što su učinili carevi Asirski svijem zemljama potvrđujući ih sasvijem; a ti li ćeš se izbaviti?

19:12 Jesu li narode koje satrže oči moji izbavili bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i sinove Edenove, koji bijahu u Telasaru?

19:13 Gdje je car Ematski i car Arfadski i car od grada Sefarvima, od Ene i Ave?

19:14 A kad Jezeckija primi knjigu iz ruku poslanika i pročita je, otide u dom Gospodnji, i razvi je Jezeckija pred Gospodom.

19:15 I pomoli se Jezeckija Gospodu govoreći: Gospode Bože Izrailjev, koji sjediš na heruvimima, ti si sam, Bog svijem carstvima na zemlji, ti si stvorio nebo i zemlju,

19:16 Prigni, Gospode, uho svoje i ~uj; otvori, Gospode, oči svoje i vidi; ~uj riječi Senahirima, koji posla da ruči Boga ~ivoga.

19:17 Istina je, Gospode, opustošili su carevi Asirski one narode i zemlje njihove;

19:18 I pobacali su bogove njihove u oganj, jer ne bijahu bogovi, nego djelo ruku ~ovječijih, drvo i kamen; zato ih potrže.

19:19 I zato, Gospode Bože naš, izbavi nas iz ruku njegovijeh, da poznadu sva carstva na zemlji da si ti Gospode sam Bog.

19:20 Tada posla Isaija sin Amosov k Jezeckiji, i poruči mu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: uslišio sam zašto si mi se molio radi Senahirima cara Asirskog.

19:21 Ovo je riječ koju izreče Gospod za nj: ruga ti se i potsmijeva ti se djevojka, kći Sionska, za tobom maše glavom kći Jerusalimska.

19:22 Koga si ručio i hulio? i na koga si podigao glas? i podigao u vis oči svoje? Na sveca Izrailjeva.

19:23 Preko poslanika svojih ručio si Gospoda i rekao si: s mnoštvom kola svojih izidoh na visoke gore, na strane Livanske, i posjeđuju visoke kedre njegove i lijepe jele njegove, i ućinju u krajnji stan njegov, u čumu njegova Karmila.

19:24 Ja sam kopao i pio vodu tuću, i isušio sam stopama svojim sve potoke gradovima.

19:25 Nijesi li ~uo da ja to odavna ~inim i od iskona da sam tako uredio? sada puštam to, da prevratiš tvrde gradove u puste gomile.

19:26 Zato koji u njima ~ive iznemogaoše, uplašite se i smetooše se, postaoše kao trava poljska, kao zelena travica, kao trava na krovovima, koja se suši prije nego sazri.

19:27 Znam sječenje tvoje, i polaćenje tvoje i dolaćenje tvoje znam, i kako bjesniš na me.

19:28 Jer bjesniš na me, i tvoja objest dođe do mojih ućiju; zato ću metnuti brnjicu svoju na nozdrve tvoje i uzdu svoju u gubicu tvoju, pa ću te odvesti natrag putem kojim si došao.

19:29 A tebi ovo neka bude znak: ječete ove godine što samo od sebe rodi, i druge godine što

opet samo od sebe rodi; a tre}e godine sijte i `anji-te i sadite vinograde i jedite rod s njih.

19:30 Jer ostatak doma Judina, {to ostane, opet }e pustiti `ile ozdo i roditi ozgo.

19:31 Jer }e iz Jerusalima iza}i ostatak, i iz gore Siona, koji se sa~uvaju. Revnost Gospoda nad voj-skama u~ini}e to.

19:32 Zato ovako veli Gospod za cara Asirsko-ga: ne}u u}i u ovaj grad niti }e baciti amo strijele, ne}e se prima}i ka njemu sa {titom, niti }e iskopati opkopa oko njega.

19:33 Vрати}e se putem kojim je do{ao, a u grad ovaj ne}e u}i, veli Gospod.

19:34 Jer }u braniti taj grad, i sa~uva}u ga sebe radi i radi Davida sluge svojega.

19:35 I istu no} an|eo Gospodnji izide i pobi u okolu Asirskom sto i osamdeset i pet tusa; a i kad usta{e ujutru, a to sve sami mrtvaci.

19:36 Te se podi`e Senahirim car Asirski, i oti-de, i vrativ{i se osta u Nineviji.

19:37 I kad se klanja{e u domu Nisroka boga svojega, Adrameleh i Sarasar sinovi njegovi ubi{e ga ma~em, a sami pobjego{e u zemlju Araratsku, i na njegovo se mjesto zacari Esaradon sin njegov.

GLAVA 20

U to vrijeme razbolje se Jezeckija na smrt; i do-|e k njemu prorok Isaija sin Amosov i re~e mu: ovako veli Gospod: naredi za ku}u svoju, jer }e{ umrijeti i ne}e{ ostati `iv.

20:2 A on se okrete licem k zidu, i pomoli se Gospodu govore}i:

20:3 Oh, Gospode, opomeni se da sam jednako hodio pred tobom vjerno i s cijelijem srcem, i tvo-rio {to je tebi ugodno. I plaka Jezeckija veoma.

20:4 I Isaija jo{ ne bje{e oti{ao do polovina dvo-
ra, a do|e mu rije~ Gospodnja govore}i:

20:5 Vрати se i reci Jezeckiji, vo|u naroda moje-ga: ovako veli Gospod Bog Davida oca tvojega: ~uo sam molitvu tvoju, i vidio sam suze tvoje; evo iscijeli}u te, do tri dana i}i }e{ u dom Gospodnji.

20:6 I doda}u ti vijeku petnaest godina, i izbavi-}u tebe i ovaj grad iz ruku cara Asirskoga, i brani-}u ovaj grad sebe radi i radi Davida sluge svojega.

20:7 Potom re~e Isaija: donesite grudu suhих smokava. I donesav{i privi{e mu na otok, i iscijeli se.

20:8 A Jezeckija re~e Isaiji: {ta }e biti znak da }e me Gospod iscijeliti i da }u do tri dana oti}i u dom Gospodnji?

20:9 A Isaija re~e: ovo neka ti bude znak od Go-spoda da }e u~initi Gospod {to je rekao: ho}e{ li da otide sjen deset koljenaca naprijed ili da se vrati deset koljenaca natrag?

20:10 A Jezeckija re~e: lako je da sjen otide na-prijed deset koljenaca; nemoj, nego neka se vrati sjen deset koljenaca natrag.

20:11 I Isaija prorok zavapi ka Gospodu, i vrati Gospod sjen po koljencima po kojima bija{e oti{ao na sun~aniku Ahazovu natrag za deset koljenaca.

20:12 U to vrijeme Merodah-Valadan, sin Vala-danov, car Vavilonski posla knjigu s darom Jezecki-ji; jer bje{e ~uo da je bolestan Jezeckija.

20:13 I Jezeckija saslu{av poslanike pokaza im sve riznice svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i ku}u gdje mu bje{e oru`je, i {to se god nala-`a{e u riznicama njegovijem, ne osta ni{ta da im ne pokaza Jezeckija u ku}i svojoj i u svemu gospod-stvu svojem.

20:14 Tada do|e prorok Isaija k caru Jezeckiji i re~e mu: {ta su govorili ti ljudi i odakle su do{li k tebi? A Jezeckija re~e: iz daljne zemlje do{li su, iz Vavilona.

20:15 A on re~e: {ta su vidjeli u tvom dvoru? A Jezeckija re~e: vidjeli su sve {to ima u mom dvoru; nije ostalo ni{ta u riznicama mojim da im nijesam pokazao.

20:16 Tada re~e Isaija Jezeckiji: ~uj rije~ Gospo-dnju.

20:17 Evo do}i }e vrijeme kad }e se odnijeti u Vavilon sve {to ima u ku}i tvojoj, i {to su sabirali oci tvoji do danas, ne}e ostati ni{ta, veli Gospod.

20:18 I sinove tvoje, koji }e iza}i od tebe, koje }e{ roditi, uze}e da budu dvorani u dvoru cara Vavilonskoga.

20:19 A Jezekija re~e Isaiji: dobra je rije~ Gospodnja, koju si rekao. Jo{ re~e: je li? za mojega vijeka bi}e mir i vjera?

20:20 A ostala djela Jezekijina i sva juna{tva njegova, i kako je na~inio jezero, i vodu doveo u grad, nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

20:21 I po~inu Jezekija kod otaca svojih, a na njegovo se mjesto zacari Manasija sin njegov.

GLAVA 21

Dvanaest godina bje}e Manasiji kad po~e carovati, i carova pedeset i pet godina u Jerusolimu. Materi mu bje}e ime Efsiva.

21:2 I ~inja}e {to je zlo pred Gospodom po gadnijem djelima naroda, koje Gospod odagna ispred sinova Izrailjevijeh;

21:3 Jer opet na~ini visine, koje bje}e potro Jezekija otac njegov, i podi`e oltare Valu, i na~ini lug kao {to bje}e na~inio Ahav car Izrailjev, i klanja}e se svoj vojsci nebeskoj i slu`a}e joj.

21:4 I na~ini oltare u domu Gospodnjem, za koji bje}e rekao Gospod: u Jerusolimu }u namjestiti ime svoje;

21:5 Na~ini oltare svoj vojsci nebeskoj u dva trijema doma Gospodnjega.

21:6 I sina svojega provede kroz oganj, i vra~a}e i gata}e, i uredi one {to se dogovaraju s duhovima i vra~are; i ~inja}e vrlo mnogo {to je zlo pred Gospodom, gnjeve}i ga.

21:7 I postavi rezan lik {umski koji na~ini u domu, za koji bje}e rekao Gospod Davidu i Solomunu sinu njegovu: u ovom domu i u Jerusolimu, koji izabrah izme|u svijeh plemena Izrailjevijeh, namjesti}u ime svoje dovijeka;

21:8 I ne}u vi}e dati da se makne noga sinovima Izrailjevijem iz zemlje koju dadoh ocima njihovijem, ako samo uzdr`e i ustvore sve {to sam im zapovjedio, i sav zakon koji im je zapovjedio moj sluga Mojsije.

21:9 Ali ne poslu}a}e, jer ih zavede Manasija, te ~ini}e gore nego narodi koje istrijebi Gospod ispred sinova Izrailjevijeh.

21:10 A Gospod govora}e preko sluga svojih proroka govore}i:

21:11 [to u~ini Manasija car Judin ta gadna djela ~ine}i gore od svega {to su ~inili Amoreji koji prije njega bi}e, i navede na grijeh i Judu gadnijem bogovima svojim;

21:12 Zato ovako veli Gospod Bog Izrailjev: evo, ja }u pustiti zlo na Jerusolim i na Judu, da }e svakome ko ~uje zujati oba uha.

21:13 Jer }u zategnuti nad Jerusolimom u`e Samarijsko i mjerila doma Ahavova, i zbrisa}u Jerusolim, kao {to se bri}e zdjela, i izbi}e se pa se izvrne.

21:14 I ostavi}u ostatak na{ljedstva svojega, i da}u ih u ruke neprijateljima njihovijem da budu plijen i grabe` svijem neprijateljima svojim.

21:15 Jer ~ini}e {to je zlo preda mnom, i gnjevi}e me od dana kad izido}e oci njihovi iz Misira do danas.

21:16 Jo{ i pravu krv veoma mnogu proli Manasija tako da napuni Jerusolim od kraja do kraja, osim grijeha svojega kojim navede Judu na grijeh da ~ini {to je zlo pred Gospodom.

21:17 A ostala djela Manasijina i sve {to je ~inio, i grijeh, kojim je grije{io, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

21:18 I po~inu Manasija kod otaca svojih, i bi pogreben u vrtu kod doma svojega, u vrtu Ozinu; a na njegovo mjesto zacari se Amon sin njegov.

21:19 Dvadeset i dvije godine ima}e Amon kad po~e carovati, i carova dvije godine u Jerusolimu. Materi mu bje}e ime Mesulemeta, k}i Arusova, iz Joteve.

21:20 On ~inja}e {to je zlo pred Gospodom, kao {to je ~inio Manasija otac njegov.

21:21 I ho|a}e svijem putem kojim je hodio otac njegov, i slu`a}e gadnijem bogovima, kojima je slu`io otac njegov, i klanja}e im se.

21:22 I ostavi Gospoda Boga otaca svojih, i ne hodi putem Gospodnjim.

21:23 A sluge Amonove pobuniše se na nj, i ubiše cara u dvoru njegovu.

21:24 A narod zemaljski pobi sve koji se bijahu pobunili na cara Amona; i zacari narod zemaljski na njegovo mjesto Josiju sina njegova.

21:25 A ostala djela Amonova, što je učinio, nisu li zapisana u dnevniku careva Judinijeh?

21:26 I pogreboše ga u njegovu grobu u vrtu Ozinu; i Josija sin njegov bi car na njegovo mjesto.

GLAVA 22

O sam godina bijaše Josiji kad počeo carovati, i carova trideset i jednu godinu u Jerusalimu. Materi mu bijaše ime Jedida, kći Adajeva, iz Vostkata.

22:2 On učinjaše što je pravo pred Gospodom, i hoće svijem putem Davida oca svojega i ne otstupaće ni nadesno ni nalijevo.

22:3 A osamnaeste godine carovanja Josijina posla car Safana sina Azalije sina Mesulamova, pisara, u dom Gospodnji, govoreći:

22:4 Idi ka Helkiji poglavaru svećenikom, neka izbroji novce donesene u dom Gospodnji, što su nakupili od naroda vratari.

22:5 I neka ih da poslenicima koji nadgledaju dom Gospodnji, pa neka daju poslenicima koji rade oko doma Gospodnjega da se opravi što je trošno u domu,

22:6 Drvodjeljama i kamenarima i zidarima, i da se kupuje drvo i kamen tesani da se opravi dom.

22:7 Ali da im se ne traže račun od novaca koji im se dadu, jer će vjerno raditi.

22:8 Tada reče Helkija poglavar svećeniki Safanu pisaru: nađoh zakonik u domu Gospodnjem. I Helkija dade knjigu Safanu, i on je pročitao.

22:9 A Safan pisar otide k caru, i javi caru govoreći: pokupiše sluge tvoje novce što se našlo u domu, predaše ih poslenicima koji nadgledaju dom Gospodnji.

22:10 I kaza Safan pisar caru govoreći: knjigu mi dade Helkija svećenik. I pročitao je Safan caru.

22:11 A kad car u riječi u zakoniku, razdrije haljine svoje.

22:12 I zapovjedi car Helkiji svećeniku i Ahikamu sinu Safanovu i Ahvoru sinu Mihejinu i Safanu pisaru i Asaji sluzi carevu, govoreći:

22:13 Idite, upitajte Gospoda za me i za narod i za svega Judu radi riječi ove knjige što se našlo; jer je velik gnjev Gospodnji koji se raspalio na nas zato što oči naši ne sluće riječi ove knjige da čine sve onako kao nam je napisano.

22:14 I tako otide Helkija svećenik i Ahikam i Ahvor i Safan i Asaja k prorocima Oldi i Saluma sina Tekuja sina Arasa rizničara; a ona stajaše u Jerusalimu u drugom kraju, i govoraše s njom.

22:15 A ona im reče: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: kađite čovjeku koji vas je poslao k meni:

22:16 Ovako veli Gospod: evo pustiću zlo na to mjesto i na stanovnike njegove, sve što govori knjiga koju je pročitao car Judin,

22:17 Zato što me ostaviše, i kadiše drugim bogovima da bi me gnjevili svijem djelima ruku svojih; zato se gnjev moj raspalio na to mjesto, i neće se ugasiti.

22:18 A caru Judinu, koji vas je poslao da upitate Gospoda, ovako mu kađite: ovako veli Gospod Bog Izrailjev za riječi koje si čuo:

22:19 [to je umeknulo srce tvoje, i ponizio si se pred Gospodom kad si čuo što sam govorio za to mjesto i za stanovnike njegove da će biti pustoš i prokletinja, i što si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja uslihih tebe, veli Gospod.

22:20 Zato, evo, ja ću te pribрати k ocima tvojim, i na miru će biti pribran u grob svoj, i nećeš oči svojim vidjeti zla koje ću pustiti na to mjesto. I kazaše to caru.

GLAVA 23

Tada posla car, te se skupiše k njemu sve starješine Judine i Jerusalimske.

23:2 I otide car u dom Gospodnji i s njim svi ljudi iz zemlji Judine i svi Jerusalimljani i svećenici i proroci i sav narod, malo i veliko, i pročitao

im sve rije-i knjige zavjetne, koja se na|e u domu Gospodnjem.

23:3 I car stoje}i kod stupa u~ini zavjet pred Gospodom da }e oni i}i za Gospodom i dr`ati zapovijesti njegove i svjedo~anstva njegova i uredbe njegove svijem srcem i svom du{om, vr{e}i rije~i toga zavjeta napisane u toj knjizi. I sav narod prista na zavjet.

23:4 Tada zapovjedi car Helkiji poglavaru sve{teni~kom i sve{tenicima drugoga reda i onima koji ~uvahu vrata, da iznesu iz crkve Gospodnje sve stvari koje bijahu na~injene Valu i gaju i svoj vojsci nebeskoj; i spali ih iza Jerusalima u polju Kedronskom, i odnese pepeo od njih u Vetilju.

23:5 I svr`e sve{tenike idolske koje bijahu postavili carevi Judini da kade po visinama u gradovima Judinijem i oko Jerusalima tako i one koji ka|ahu Valu, suncu i mjesecu i zvijezdama i svoj vojsci nebeskoj.

23:6 I iznese gaj iz doma Gospodnjega iza Jerusalima na potok Kedron, i spali ga na potoku Kedronu i satr u prah, i prosu prah na grobove sinova narodnijeh.

23:7 I pokvari ku}e kurvarske koje bijahu u domu Gospodnjem, u kojima `ene tkahu zastira-e za gaj.

23:8 I dovedav{i sve sve{tenike iz gradova Judinijeh oskvrni visine gdje ka|ahu sve{tenici od Geve do Virsaveje, i pokvari visine na vratima, i koja bija{e na ulasku na vratima Isusa zapovjednika gradskoga nalijevo od vrata gradskih.

23:9 Ali sve{tenici onijeh visina ne pristupahu k oltaru Gospodnjemu u Jerusalimu, nego je|ahu prijesne hljebove me|u bra}om svojom.

23:10 Oskvrni i Tofet, koji bija{e u dolini sinova Enomovijeh, da ne bi niko vi{e vodio sina svojega ni k}eri svoje kroz oganj Molohu.

23:11 I ukloni konje koje bijahu postavili carevi Judini suncu od ulaska u dom Gospodnji do ku}e Natan-Meleha dvoranina, koja bija{e u Farurimu; a kola sun~ana sa`e`e ognjem.

23:12 I oltare na krovu sobe Ahazove, koje bijahu na~inili carevi Judini, i oltare koje bija{e na~i-

nio Manasija u oba trijema doma Gospodnjega, pokvari car, i uzev{i ih odande baci prah od njih u potok Kedron.

23:13 I visine prema Jerusalimu s desne strane na gori Maslinskoj, koje bija{e na~inio Solomun car Izrailjev Astaroti gadu Sidonskom i Hemosu gadu Moavskom i Melhomu gadu sinova Amonovijeh, oskvrni car.

23:14 I izlomi likove i isije-e gajeve, i mjesta njihova napuni kostiju ljudskih.

23:15 I oltar, koji bje{e u Vetilju, visinu, koju bje{e na~inio Jerovoam sin Navatov, koji navede na grijeh Izrailja, i oltar i visinu pokvari, i spaliv{i visinu satr je u prah, i spali gaj.

23:16 I obazrev{i se Josija vidje grobove koji bijahu ondje na gori, i posla te izvadi{e kosti iz grobova, i sa`e`e ih na oltaru i oskvrni ga, po rije-i Gospodnjoj, koju re-e ~ovjek Bo`ji, koji naprijed kaza te stvari.

23:17 I re-e: kakav je ono spomenik {to vidim? Reko{e mu gra|ani: ono je grob ~ovjeka Bo`ijega koji do|e iz Jude i naprijed kaza to {to si u~inio na oltaru u Vetilju.

23:18 A on re-e: ostavite ga, niko da mu ne kre}e kosti. Tako se sa~uva{e kosti njegove s kostima onoga proroka koji do|e iz Samarije.

23:19 I sve domove visina po gradovima Samarijskim koje na~ini{e carevi Izrailjevi gnjeve}i Gospoda, pokvari Josija; i u~ini s njima sve onako kako u~ini u Vetilju.

23:20 I pokla sve sve{tenike visina, koji bijahu onuda, na oltarima, i sa`e`e kosti ljudske na njima; potom se vrati u Jerusalem.

23:21 Tada zapovjedi car svemu narodu govore}i: praznujte pashu Gospodu Bogu svojemu, kao {to pi{e u knjizi zavjetnoj.

23:22 Jer ne bi praznovana ovako pasha od vremena sudija koje sudi{e Izrailju i za sve vrijeme careva Izrailjevijeh i careva Judinijeh.

23:23 Kao {to bi osamnaeste godine cara Josije praznovana pasha Gospodu u Jerusalimu.

23:24 I one {to se dogovaraju s duhovima i vra~are, i likove i gadne bogove i sve gadove koji se

vi|ahu u zemlji Judinoj i u Jerusalmu istrijebi Josija da izvr{i rije~i zakona napisane u knjizi koju na|e Helkija sve{tenik u domu Gospodnjem.

23:25 Ni prije njega ne bje{e takvoga cara, koji bi se obratio ka Gospodu svijem srcem svojim i svom du{om svojom i svom snagom svojom, sasvijem po zakonu Mojsijevu, niti poslije njega nastataki kao on.

23:26 Ali se Gospod ne povrati od `estine velikoga gnjeva svojega, kojom se bje{e raspalio gnjev njegov na Judu za sve dra`enje kojim ga bje{e dra`io Manasija.

23:27 I re-e Gospod: i Judu }u odbaciti od sebe kao {to sam odbacio Izrailja, i grad }u ovaj odbaciti, koji sam izabrao, Jerusalm, i dom, za koji rekoh: tu }e biti ime moje.

23:28 A ostala djela Josijina i sve {to je ~inio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

23:29 U njegovo vrijeme izide Faraon Nehaon car Misirski na cara Asirskoga k rijeci Efratu, i car Josija izide preda nj, a on kako ga vidje ubi ga u Megidonu.

23:30 I mrtva metnu{e ga sluge njegove na kola, i odvezo{e ga iz Megidona u Jerusalm, i pogrebo{e ga u grobu njegovu; i narod zemaljski uze Joahaza sina Josijina, i pomaza{e ga i zacari{e ga na mjesto oca njegova.

23:31 Dvadeset i tri godine bje{e Joahazu kad po-e carovati, i carova tri mjeseca u Jerusalmu. Materi mu bje{e ime Amutala, k}i Jeremijina, iz Livne.

23:32 On ~inja{e {to je zlo pred Gospodom sasvijem kako su ~inili oci njegovi.

23:33 I sveza ga Faraon Nehaon u Rivli u zemlji Ematskoj da vi{e ne caruje u Jerusalmu, i oglobi zemlju sto talanata srebra i talanat zlata.

23:34 A carem postavi Faraon Nehaon Elijaki-ma sina Josijina na mjesto Josije oca njegova, i predje mu ime Joakim; a Joahaza uze i otide u Misir, a on umrije ondje

23:35 A ono srebro i zlato dade Joakim Faraonu razrezav{i na zemlju da bi dao novce po zapovijesti Faraonovoj, od svakoga uzimaju}i kako bje{e

cijenjen, srebro i zlato po narodu u zemlji, da da Faraonu Nehaonu.

23:36 Dvadeset i pet godina bija{e Joakimu kad po-e carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalmu. Materi mu bje{e ime Zevuda, k}i Fedajeva, iz Rume.

23:37 A on ~inja{e {to je zlo pred Gospodom sasvijem kako su ~inili oci njegovi.

GLAVA 24

Za njegova vremena do|e Navuhodonosor car Vavilonski; i Joakim mu bi sluga tri godine; potom odusta i odmetnu se od njega.

24:2 I Gospod posla na nj ~ete Haldejske i ~ete Sirske i ~ete Moavske i ~ete sinova Amonovijeh; posla ih na Judu da ga potru, po rije~i Gospodnjoj koju govori preko sluga svojih proroka.

24:3 Po zapovijesti Gospodnjoj zbi se to Judi da bi ga odbacio od sebe za grijeh Manasijine po svemu {to bje{e u~inio;

24:4 I za krv pravu koju bje{e prolio napuniv{i Jerusalm krvi prave; zato Gospod ne htje oprostiti.

24:5 A ostala djela Joakimova i sve {to je u~inio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh?

24:6 I po~inu Joakim kod otaca svojih; a na njegovo se mjesto zacari Joahin.

24:7 A car Misirski ne izide vi{e iz zemlje svoje, jer car Vavilonski uze od rijeke Misirske do rijeke Efrata sve {to bje{e cara Misirskoga.

24:8 Osamnaest godina bija{e Joahinu kad se zacari, i carova tri mjeseca u Jerusalmu. Materi mu bje{e ime Neusta, k}i Elnatanova, iz Jerusalma.

24:9 I on ~inja{e zlo pred Gospodom sasvijem kako je ~inio otac njegov.

24:10 U to vrijeme do|o{e sluge Navuhodonosora cara Vavilonskoga na Jerusalm, i grad bi opkoljen.

24:11 Do|e i Navuhodonosor car Vavilonski na grad kad ga sluge njegove opkoli{e.

24:12 Tada Joahin car Judin izide k caru Vavilonskom s materom svojom i sa slugama svojim i s

knezovima svojim i s dvoranima svojim; a car ga Vavilonski zarobi osme godine svojega carovanja.

24:13 I odnese sve blago doma Gospodnjega i blago doma carskoga, i polupa sve sudove zlatne, koje bješe na~inio Solomun car Izrailjev za crkvu Gospodnju, kao što bješe rekao Gospod.

24:14 I preseli sav Jerusolim, sve knezove i sve junake, deset tisuća robova, i sve drvodjelje i sve kova~e, ne osta ništa osim siromanoga naroda po zemlji.

24:15 Odvede i Joahina u Vavilon i mater carevu i `ene careve i dvorane njegove, i glavare zemaljske odvede u ropstvo iz Jerusalima u Vavilon.

24:16 I sve junake na broj sedam tisuća, i drvodjelje i kova~e, tisuću, sve što bijahu za vojsku odvede car Vavilonski u Vavilon u ropstvo.

24:17 I postavi carem car Vavilonski na mjesto Joahinovo Mataniju strica njegova, i predje mu ime Sedekija.

24:18 Dvadeset i jedna godina bješe Sedekiji kad po~e carovati, i carova jedanaest godina u Jerusolimu. Materi mu bješe ime Amutala, kći Jeremijina, iz Livne.

24:19 On ~injaše što je zlo pred Gospodom sa svijem kako je ~inio Joakim.

24:20 Jer od gnjeva Gospodnjega zbi se to Jerusolimu i Judi, da ih odbaci od sebe. A Sedekija se odmetnu od cara Vavilonskoga.

GLAVA 25

I tako devete godine njegova carovanja, desetoga mjeseca desetoga dana dođe Navuhodonosor car Vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusolim, i stadoše u oko pod njim, i na~iniše opkope oko njega.

25:2 I grad bi opkoljen do jedanaeste godine carovanja Sedekijina.

25:3 I devetoga dana mjeseca ~etvrtoga posta velika glad u gradu, te narod zemaljski nemaše hljeba.

25:4 Tada grad bi provaljen, a vojnici svi pobje-
goše no}u na vrata između dva zida uz vrt carev; a

Haldeji bijahu svuda oko grada; i car otide putem k pustinji.

25:5 Ali vojska Haldejska potjera cara, i stigoše ga u polju Jerihonskom, a sva vojska što bijaše s njim razbje`e se od njega.

25:6 I uhvatiše cara, i odvedoše ga k caru Vavilonskom u Rivlu, i ondje mu sudiše.

25:7 I sinove Sedekijine poklaše na njegove o~i, pa onda Sedekiji iskopaše o~i, i svezaše ga u dva lanca mjedena, i odvedoše ga u Vavilon.

25:8 A sedmoga dana petoga mjeseca godine devetnaeste carovanja Navuhodonosora cara Vavilonskoga dođe u Jerusolim Nevuzardan zapovjednik stra`arski, sluga cara Vavilonskoga.

25:9 I popali dom Gospodnji i dom carski i sve domove u Jerusolimu; sve velike ku}e popali ognjem.

25:10 I zidove Jerusalimske unaokolo razvali sva vojska Haldejska, koja bijaše sa zapovjednikom stra`arskim.

25:11 A ostatak naroda što osta u gradu, i prebjege što prebjegoše k caru Vavilonskom, i ostali prosti narod odvede Navuzardan zapovjednik stra`arski.

25:12 Samo od siromaha u zemlji ostavi zapovjednik stra`arski koji }e biti vinogradari i ratari.

25:13 I stupove mjedene što bijahu u domu Gospodnjem, i podno`ja, i more mjedeno koje bijaše u domu Gospodnjem, izlomiše Haldejci, i mjed od njih odnesoše u Vavilon.

25:14 I lonce i lopate i viljuke i kadionice i sve sudove mjedene kojima slu`ahu, uzeše,

25:15 I kliješta i kotliše, što god bješe zlatno i što god bješe srebrno, uze zapovjednik stra`arski,

25:16 Dva stupa, jedno more i podno`ja, što na~ini Solomun za dom Gospodnji; ne bješe mjere mjedi od svijeh tih sudova;

25:17 Osamnaest lakata bijaše visok jedan stup, i ozgo na njemu bijaše oglavlje mjedeno, i oglavlje bijaše visoko tri lakta, i pletenice i {ipci oko oglavlja, sve od mjedi; taki bijaše i drugi stup s pletenicom.

25:18 Uze zapovjednik stra`arski i Seraju prvoga sve{tenika i Sofoniju drugoga sve{tenika, i tri vratara.

25:19 A iz grada uze jednoga dvoranina, koji bijaše nad vojnicima i pet ljudi koji stajahu pred carem, koji se nalozu u gradu, i prvoga pisara vojnikoga, koji popisivaše narod po zemlji u vojsku, i {ezdeset ljudi iz naroda zemaljskoga, koji se nalozu u gradu.

25:20 Uze ih Nevuzardan zapovjednik stra`arski, i odvede k caru Vavilonskom u Rivlu.

25:21 A car ih Vavilonski pobi i pogubi u Rivli u zemlji Ematskoj. Tako bi preseljen Juda iz zemlje svoje.

25:22 A nad narodom koji osta u zemlji Judinoj, koji ostavi Navuhodonosor car Vavilonski, nad njim postavi Godoliju sina Ahikama sina Safanova.

25:23 A kad ~uše sve vojvode i ljudi njihovi da je car Vavilonski postavio Godoliju, dolozu ka Godoliji u Mispu, na ime: Ismailo sin Netanijin, i Joanan sin Karijajev i Seraja sin Tanumetov iz Netofata, i Jazanija sin Mahatov, oni i ljudi njihovi.

25:24 I Godolija se zakle njima i ljudima njihovijem i re~e: ne bojte se slube Haldejima; sjedite u zemlji i slu`ite caru Vavilonskom, i bi}e vam dobro.

25:25 Ali sedmoga mjeseca dole Ismailo sin Netanije sina Elisamova, roda carskoga, i deset ljudi s njim, i ubiše Godoliju, te pogibe; tako i Judeje i Haldeje koji bijahu s njim u Mispi.

25:26 Tada se podi`e sav narod, malo i veliko, i vojvode, te otidoše u Misir, jer se pobojaše Haldeja.

25:27 A trideset sedme godine otkako se zarobi Joahin car Judin, dvanaestoga mjeseca, dvadeset sedmoga dana Evil-Merodah car Vavilonski iste godine zacariv se izvadi iz tamnice Joahina cara Judina.

25:28 I lijepo govori s njim, i namjesti mu prijesto više prijestola drugih careva koji bijahu kod njega u Vavilonu.

25:29 I promijeni mu haljine tamnije, i on je|aše svagda s njim svega vijeka svojega.

25:30 I hrana mu se jednako davaše od cara svaki dan svega vijeka njegova do smrti njegove.